

Hans Eirik Olav
Gamle Ringeriksvei 36B
1356 Bekkestua

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
Postboks 8026 Dep
0030 Oslo

Bekkestua, 29. juni 2018

TILLEGGSSKRIV

TIL

BEGJÆRING OM GJENOPPTAKELSE AV STRAFFEDOM AV 4. JANUAR 2015

1. INNLEDNING

Det vises til begjæring av 4. januar 2018. Ny informasjon har nødvendiggjort herværende støtteskriv. Sakens faktiske side forutsettes kjent.

2. FORBINDELSE TIL ANDRE SAKER – NETTVERK OG INTERESSEKONFLIKTER

Som det fremgår av begjæringen har straffesaken mot Olav forbindelser til straffesaken mot Gjermund Maack Thorud Cappelen/Eirik Jensen; til økonomiske operasjoner / strukturer knyttet til Cappelens virksomhet, samt til et nettverk av personer som med eller uten deres viten er knyttet til Cappelens virksomhet og som av personlige og forretningsmessige årsaker er gitt beskyttelse. Herværende skriv utvider disse forholdene, herunder til at politiet/påtalemyndigheten, samt Olavs forsvarer; advokat Elden, har hatt en mer fremtredende rolle enn hva som tidligere har vært antatt.

Straffeforfølgingen mot Olav har sviktet fullstendig idet de nevnte forbindelser/forhold er forsøkt dekket over av bl.a. påtalemyndigheten og i det minste akseptert av domstolen. Her kan det bl.a. vises til den hemmelige straffeforfølgingen mot Olav i Sveits, i regi av påtalemyndigheten og boet, dvs i regi av anmelder av Olav, representert ved bostyrer og borevisor i Thuleboet. Til tross for at sveitsisk påtalemyndighet har bekreftet at Olav var undergitt sveitsisk straffeforfølgelse i over fire år, benekter fremdeles navngitte statsadvokater i Økokrim at slik dobbelt straffeforfølgning har pågått. Denne tildekking – og politiets / påtalemyndighetens rolle – har fått til følge at Olav er blitt nektet tilgang til dokumentasjon som kan være av frifinnende art.

Slik det fremgår av gjenåpningsbegjæringene og herværende støtteskriv, har påtalemyndigheten lagt lokk på eller på annet vis underminert all informasjon som kan fremstå som avslørende eller inkriminerende for et gitt antall beskyttelsesverdige aktører, som på en eller annen måte, vitende eller uvitende, er bundet til Cappelens virksomhet, eller til straffesaken mot ham og Eirik Jensen.

Følgende forhold bekrefter ovennevnte forhold, og må vurderes nærmere/etterforskes av kommisjonen:

A. Hans Olav Eldring: Eldring er Økokrims kronvitne i straffeforfølgelsen av Olav. Dersom det var blitt kjent at Eldring er påtalemyndighetens "mann" i en rekke alvorlige økokrim-/narko-/hvitvaskingssaker, ville Økokrims straffeforfølgelse mot Olav ha strandet, i beste fall i hypoteser om straffbar handling. Her kan det nevnes at Eldring i dag er under etterforskning av Scotland Yard Fraud Squad.

I straffeforfølgelsen av Olav har Økokrim fremstilt Eldring som en ærlig og redelig "bankmann", som i høyden har hjulpet Olav med å gi lån til Cappelen, og nær sagt uforskyldt har kommet til å hvitvaske penger for Olav. For å sikre troverdigheten til Eldrings vitneforklaring, har Økokrim gått ut i pressen og erklært at Eldring ikke har gjort noe galt. Offentligheten har derimot ikke fått vite:

- at Eldring har opptrådt som Cappelens bankier, at han har administrert deler av Cappelens hvitvaskingsvirksomhet og derved har medvirket i Cappelens narkovirksomhet, jf aktors sluttinnlegg i Cappelen/Jensen-saken og dom i samme sak.
- at påtalemyndigheten i sak mot Cappelen og Eirik Jensen ikke har gjort ett eneste avhør av Eldring, dette til tross for Eldrings sentrale rolle i Cappelens virksomhet.
- at en rekke personer innen norsk finansliv er klienter av advokat John Christian Elden, dette samtidig som Eldring har forvaltet større eller mindre deler av deres formuer i utlandet, og at advokat Elden følgelig har representert / representerer personer som med nødvendighet enten har medvirket eller ufrivillig har blitt brakt inn i Cappelens narko- og hvitvaskingsoperasjoner.

Dersom offentligheten hadde hatt tilgang til ovennevnte informasjon, hadde påtalemyndigheten ikke kunnet benytte Eldring som vitne, dette samtidig som at påtalemyndigheten hadde blitt presset til å etterforske Eldrings rolle. En slik etterforskning ville med nødvendighet ha avslørt en rekke forhold, eksempelvis:

- Finanselitens skjulte formuer i utlandet
- Eldrings forvaltning/misbruk av denne formue i narko- og hvitvaskingsoperasjoner for seg, Cappelen og andre
- Sveitsiske bankers medvirkning til Cappelens narko- og hvitvaskingsaktiviteter
- Identiteten og aktiviteten til Eldrings og Eldens klienter
- Påtalemyndighetens rolle i Cappelens og Eldrings virksomhet

Ved å tildekke ovennevnte omstendigheter, har påtalemyndigheten kunnet isolere straffesaken mot Olav, og dermed kunnet utelate åpenbart relevante forhold med omfattende skadepotensiale for Eldring, Sveitsiske banker, Elden, og påtalemyndigheten selv. En straffeprosess som hviler på et slikt grunnlag, strider mot grunnleggende prinsipper i strafferetten, og vil aldri få rettsordenens anerkjennelse.

B. Advokatfirmaet Ro Sommernes: Allmennheten er gjort kjent med at en advokat og partner fra advokatfirmaet Ro Sommernes ble oppnevnt som bostyrer i Thuleboet. Videre er det kjent at konkursboet / advokatfirmaet Ro Sommernes fikk en sentral rolle i straffeforfølgelsen av Olav, bl.a. som anmelder og aktiv aktør i etterforskningen i inn- og utland.

Boet krevde flere Thule-utbetalinger omstøtt, men ikke utbetalingen til SAC,¹ hvilket er påfallende. En rekke sider ved boets rolle i saken – herunder hvordan Ro Sommernes klarte å tilrøve seg oppdraget som bostyrer – har ikke blitt gjort kjent for offentligheten.

Asker og Bærum tingretts oppnevning av en advokat i advokatfirmaet Ro Sommernes som bostyrer i Thuleboet, er meget uheldig idet allmennheten ikke har blitt gjort kjent med at bostyrer dermed ble plukket fra et firma hvor en annen partner; advokat **Henrik A. Christensen**, har medvirket til etableringen, administrasjonen og uttapping fra Thule, samt forestått makulering av selskapsdokumenter og andre former for forpurring av innsyn i Thuleboets arkiver. Oppnevningen av bostyrer fra Ro Sommernes er for alle praktiske formål å betrakte som en oppnevning av den som har begått straffbare handlinger mot selskapet og dets aksjonærer, og må i lys av dette kunne beskrives som en ren "avrettelse" av den tillit domstolen søker i samfunnet.

Olav har henvendt seg til domstolen en rekke ganger vedrørende denne uheldige sammenblanding, uten å bli hørt, uten at nødvendige korrigeringer har blitt gjennomført, ja, uten at noe som helst har skjedd. I og med at tingretten ikke har tatt innsigelser mot oppnevningen til følge, kan det med rette argumenteres for at det her er avdekket et bindeledd mellom det offentliges forvaltning av boet, og en kriminell gruppering som har til formål å tappe boet. Vi kan dermed konkludere med at tingretten har latt seg korrumpere til å handle til fordel for den kriminelle gruppering, ledet av advokatfirmaet Ro Sommernes, dette til skade for Hans Eirik Olav.

C. Advokat John Christian Elden: Elden ble av Oslo tingrett oppnevnt som forsvarer for Olav. Olav ønsket ikke denne oppnevning, men ble høflig avvist av Eldens: *Bare dårer sier nei til en forsvarer.*

Det er en rekke aspekter ved forsvareroppgjøret som offentligheten ikke er blitt gjort kjent med, eksempelvis at Elden senere hen har påtatt seg oppdrag for Pål Gruben (Cappelens høyre hånd) og Eirik Jensen, samt at en rekke av Eldrings klienter (formuende kunder med nummererte bankkonti i Sveits) også er klienter av Elden. Sistnevnte er opplysninger som Olav mottok fra Ronald LeKarz og hans advokater i Sveits våren 2014, seks måneder før straffesaken mot Olav startet i tingretten, og hvor de samme advokatene oversendte til Elden den dokumentasjon som det opplyses om i gjenåpningsbegjæringen av 4. januar 2018. Som nevnt ble denne dokumentasjonen ikke sendt videre, verken til påtalemyndigheten eller domstolen. Ei heller ble den oversatt av Olavs forsvarer, John Christian Elden, verken før eller etter tingrettsbehandlingen, dette til tross for Olavs utallige oppfordringer til Elden om nødvendigheten av en slik oversettelse. Henvendelsene fra Olav til Elden, er samlet sammen i ett dokument, og vedlegges her som:

Bilag nr. 1 : Samling av e-poster for perioden mars/april 2014 til dags dato

Som følge av disse engasjement som forsvarer for bl.a. Gruben og i særdeleshet Jensen, må det legges til grunn at Elden har fått tilgang til informasjon omkring Cappelen og Eldrings narko- og hvitvaskingsvirksomhet. På forsommeren 2015 ble Elden anmodet av Olav om å anmelde involverte personer i påtalemyndigheten for å ha forpurret/korrumpert straffeprosessen mot Olav. Som nevnt like ovenfor var Elden på dette tidspunkt blitt gjort kjent med sentrale forhold knyttet til de omstendigheter som ville danne grunnlag for anmeldelsen, herunder at Spesialenheten hadde engasjert Kripos som i sin tur hadde etterforsket og deretter avgitt rapport omkring de økonomiske sidene ved Cappelens narkovirksomhet, og dermed Eldrings rolle. Elden nektet å bidra med anmeldelse, og den 13. juli 2015 måtte derfor Olav selv anmelde statsadvokatene

¹ Thule Drilling ASAs utbetaling av USD 6 millioner til det Sveitsiske selskapet Strategic Alliances Corporation (SAC).

Elisabeth Harbo-Lervik og Petter Nordeng til Spesialenheten. Anmeldelsen ble straks henlagt, og Oslo tingrett søker nå å avvise den privat straffesak som ble reist i kjølvannet av henleggelsen. Det er altså ingen tvil om at påtalemyndighet og domstol søker å dekke over en rekke alvorlige forhold i saken – herunder Eldrings rolle som bankier og hvitvasker med mulig samarbeid med påtale/politi, samt sveitsiske bankers og norske finanskjendisers roller, og påtalemyndighetens/politiets kjennskap i så henseende – og derfor bruker alle tilgjengelige midler for å forpurre prosessen.

Elden har organisert sin advokatvirksomhet på en slik måte – og det ligger dermed i sakens natur – at han ikke vil (kunne) søke innsyn i, eller på noen måte medvirke til at det kastes lys over informasjon som kan påføre hans (prioriterte) klienter skade, ulempe eller andre problemer, hvilket selvsagt er et problem for de av hans øvrige klienter dette går ut over. Kort sagt: Et frifinnende dokument for Olav, kan være fellende for Jensen, eller Eldring. Dersom Elden har prioritert Jensen og/eller Eldring, vil dokumentet naturlig nok ikke bli gjort kjent for verken Olav eller retten. Som det vil fremgå nedenfor, under pkt. 4, kan også påtalemyndigheten ha begjært at slik frifinnende informasjon ikke skal gjøres kjent for Olav, og dermed kan Olav ha blitt felt på sviktende grunnlag. Her kan det vises til et eksempel som belyser problemet ved Eldens virksomhet:

I straffesak mot Cappelen & Jensen, ønsket Elden i utgangspunktet å få vitneavhørt den såkalte "Kronprinsen". Viktigheten av et slikt avhør er blitt redegjort for på denne måten av Elden:

*"Hvis han hadde vitnet, kunne det bidratt til å snu hele saken for Eirik Jensen."*²

Elden er altså klar på at Kronprinsen sitter inne med informasjon som kunne eller ville ha frifunnet Jensen. I en hemmelig avgjørelse har Borgarting lagmannsrett – på statsadvokat Lars Eirik Alfheims begjæring – avgjort at Kronprinsen ikke skal forklare seg om forhold som påtalemyndigheten ikke vil påberope som bevis i saken.

Påtalemyndigheten kan altså nær sagt med et enkelt og i realiteten uangripelig prokuratorknep kontrollere enhver rettsprosess – herunder utfallet av denne – ved å strupe tilgangen til faktum, uten at siktede har den minste mulighet til å kontrollere eller korrigere grunnlaget for "strupetaket". Sagt på en annen måte så har påtalemyndigheten i saken mot Cappelen og Jensen, samt i Olavs sak, vannet ut det kontradiktoriske prinsipp til en formålsløs rettighet.

Begrunnelsen, som altså er og forblir hemmeligholdt, antas å være at påtalemyndigheten mener at et slikt vitnemål vil avsløre identiteten til en politiinformant (dette er tross alt formålet med bestemmelsen, jf strpl § 292a). Politiets nytte av politiinformanten samt politiinformantens fortsatte engasjement for politiet, skal altså gå foran Jensens rett til å få prøvet sin sak innenfor en rimelig og rettferdig prosess.

Idet Elden ble nektet av påtalemyndigheten og domstolen å stille de spørsmål han ønsket, frafalt han like godt vitnet. Sett i lys av hans uttalelse til Kapital er han godt kjent med vitnets kjennskap til faktum som altså – i følge Elden – kunne ha frifunnet hans klient. Fremtiden til én person, her; Jensen, skal altså ikke avgjøres av sakens faktum, men hvorvidt fremleggelse av faktum vil kunne avsløre én av politiets mange informanter og derved sette politiets muldvarpvirksomhet i fare. Prosesssystemet har sviktet fullstendig når det skal avgjøres i hemmelighet hvilke hensyn som veier tyngst når faktum blir lagt på bordet: Skal den som ikke har begått en straffbar handling dømmes for derved å forhindre at politiets undergrunnsvirksomhet skal kunne fortsette? Dette blir å rette baker for smed.

² Kapitals artikkel av 20. mars 2018: *Overtok hasjnettverk og viklet inn finansakrobater - Kronprinsen som felte Cappelen og Jensen*

I lys av ovennevnte kommer Eldens rekke av engasjement åpenbart i konflikt med de hensyn som danner grunnlaget for advokatens lovlige virksomhet, jf eksempelvis advokatforskriften pkt. 1.2 (*fremme rett og hindre urett, ivareta klientens interesser uten tanke på personlig fordel, risiko eller utenforliggende hensyn*); pkt. 2.1.1 (*være uavhengig slik at råd og handlinger ikke påvirkes av uvedkommende hensyn, egne personlige interesser eller press utenfra*); pkt. 2.1.2 (*unngå oppdrag som kan føre advokatens personlige økonomiske interesser i konflikt med klientens interesser*); pkt. 4.1 (*forsvare klienten ærlig, uten frykt og uten hensyn til egne interesser eller konsekvenser for seg eller andre*).

Elden har med sine oppdrag plassert seg i en umulig situasjon hvor han ikke kan handle fritt, i tråd med sin forsvarerrolle. De skjulte bindinger advokat Elden selvfor skyldt har måttet forholde seg til under sine engasjement, har ledet til at Olavs rettigheter og interesser har blitt stående fullstendig forsvarsløse, uten advokatens beskyttelse. Her kan det bl.a. vises til hvordan Elden behandlet Sveits-problemet. Med Økokrims og bostyrers viten og deltakelse hadde Sveitsisk påtalemyndighet innledet straffesak mot Olav og LeKarz, uten at Olav ble informert om dette. Straffesaken pågikk fra juni/juli 2011 til midten av august 2015, altså til et tidspunkt etter at det hadde falt dom mot Olav i Norge. For Olav var det av helt sentral verdi å få innsyn i den dokumentasjon som Sveitsisk påtalemyndighet bygget sin sak på. Under avhør av LeKarz i Sveits på våren 2014, fikk LeKarz se igjennom over 20 progressmapper med dokumentasjon. Han noterte seg bl.a. en liste med norske kjendisinvestorer som hadde nummerkontoer som ble forvaltet av Eldring / Profilgest. Disse opplysningene overbrakte LeKarz i en *conference call* mellom han og hans advokat i Sveits, og Olav og hans representant fra Elden i Norge. Navnene på disse kjendisinvestorene/finanskjendisene ble videreformidlet til advokat Elden ved en rekke anledninger. Elden er altså kjent med informasjonen og har ikke på noe vis forsøkt å imøtegå de opplysninger LeKarz viderebrakte.

I forbindelse med ovennevnte rettslig avhør i Sveits fikk LeKarz og hans advokat Carla Reyes altså anledning til å se igjennom over 20 progressmapper med dokumentasjon som Sveitsisk påtalemyndighet bygget sin sak på. De dokumentene som Reyes mente kunne tjene LeKarz sak, ble kopiert og benyttet i LeKarz forsvar. Disse dokumentene – som kan være av avgjørende betydning i straffesaken i Norge – sørget Olav selv for å få oversendt til Elden, dette i den hensikt å få dokumentene oversatt, for deretter å kunne vurdere om det burde begjæres innsyn i resten av dokumentmassen i saken. Til tross for Olavs pågang mot Elden mht å få dokumentene oversatt og brakt inn i den norske straffesaken, forholdt Elden seg fullstendig passiv helt frem til senvinteren / våren 2017. Dette førte til at hovedforhandlingen høsten 2014 gikk uten at retten hadde den minste anelse om at straffesak mot Olav allerede pågikk i Sveits, og uten at retten ble gjort kjent med sentrale saksdokumenter som kunne/ville ha ført til frifinnelse. Se mer om dette i gjenåpningsbegjæringen, pkt. 3.6.

I hvor stor grad Olavs rettigheter og interesser har blitt stående forsvarsløse som følge av Eldens organisering av sin virksomhet, er det ingen som vet, bortsett fra domstolen, påtalemyndigheten og høyst sannsynlig også Elden selv. Det som er sentralt å få slått fast er at en advokat ikke skal organisere sin virksomhet slik Elden har gjort, og når det så først har skjedd, så må konsekvensen bli at de klientene dette gjelder – herunder Olav – og som har blitt frarøvet sin rett til en rimelig og rettferdig rettergang, skal tilbys ny prøving, og da med en forsvarer som er sitt forsvareroppdrag bevisst, uten de mange rettslige og økonomiske bindinger som Elden har til andre saksforhold og klienter.

3. SAMMENFATNING AV UTENFORLIGGENDE ELEMENTER SOM BEKREFTER PÅVIRKNING AV STRAFFEPROSSEN MOT OLAV

3.1 Innledende bemerkninger

Av ovennevnte gjennomgang – sammenholdt med begjæringen av 4. januar 2018 – kan vi stille opp i alle fall fem sentrale elementer som alle har tilknytninger til hverandre, og som kan ha påvirket etterforskningen og pådømmelsen i straffesaken mot Olav:

- Cappelens narko- og hvitvaskingsvirksomhet
- Eldrings rolle som bankmann og medvirker i Cappelens narko- og hvitvaskingsvirksomhet, samt Scotland Yard Fraud Squads pågående etterforskning av Eldring i forbindelse med hans ansettelse i storbanken Credit Suisse
- Advokat Eldens forsvareroppdrag i lys av andre forsvareroppdrag/hans klientmasse
- Advokatfirmaet Ro Sommernes' administrasjon av Thuleboet og advokatfirmaets nære tilknytning til påtalemyndigheten, samt
- Påtalemyndighetens beskyttelse av sine interesser

3.2 Cappelen og Eldring

Cappelens virksomhet er gjort til gjenstand for en tilsynelatende omfattende etterforskning og påtale, men påtalemyndigheten har like fullt utelatt kanskje en av de mer sentrale rolleinnhavere i dette bildet; Hans Olav Eldring. Eldring er ikke nevnt verken som vitne eller som medvirker/administrator relatert til Cappelens kriminelle virksomhet.

Utelatelsen av Eldring er objektivt sett bemerkelsesverdig og uforklarlig. Både påtalemyndigheten så vel som skattemyndigheten og domstolene er kjent med Eldrings rolle og aktiviteter, og det vises i så måte bl.a. til Olavs brev av 28. september 2016 til norske skattemyndigheter v/Hans Christian Holte og skattekrimsjef Egil Kristiansen m.fl.³ Mot denne bakgrunn synes utelatelsen av Eldring å ha vært gjort for å skjerme Eldring og én eller flere andre – utover Cappelen – som er involvert i hans kriminelle virksomhet. I mangel av annen informasjon fremstår Eldring som politiinformant, eller sentral deltaker/medvirker i politiets virksomhet knyttet til innkjøp, innførsel og salg av narkotika, samt til hvitvasking av profitt fra denne virksomhet, hvilket altså synes å danne grunnlaget for politiets skjerming av Eldring. Oslo tingretts foreslåtte avvisning av privat straffesak reist mot de involverte påtalejurister, tjener – i likhet med den foregående henleggelse – som en fortsettelse av denne skjerming. Straffeprosessloven og domstolene benyttes altså til å dekke over og beskytte alvorlig kriminalitet.

Eldring har forvaltet formuer til en rekke personer knyttet til norsk og utenlandsk finanselite, dette samtidig som at han har forvaltet formuer til personer som har sin inntekt fra kriminell virksomhet, jf det som er sagt om dette i gjenåpningsbegjæringen pkt. 3.4.2, og hvor det er vist til artikkelen; Hasj Inc.⁴ De førstnevnte formuer har Eldring benyttet som instrument for sine hvitvaskingsoperasjoner. Flere av Eldrings kunder er også opplyst å være klienter av advokat Elden. Elden har ved flere anledninger hatt muligheten til å protestere mot fremstillingen, uten å ha gjort det. Det er dokumentert at Eldring er den som har foreslått, iverksatt og gjennomført hvitvasking for Cappelen. Eldring har benyttet sitt finansnettverk og derved involvert profilerte nordmenn i sin kriminelle virksomhet. Alt peker i retning av at Eldring har medvirket i de sentrale deler av Cappelens finansiering av innkjøp av narkotika, samt hvitvasking fra omsetningen av den innførte narkotika. Med andre ord skulle Eldring ha sittet på tiltalebenken sammen med Cappelen og Jensen. Det gjorde han ikke. Tvert imot har påtalemyndigheten gått ut i media og erklært at Eldring er uskyldig. Verktøyet påtalemyndigheten har benyttet synes å være det samme som er benyttet i

³ Se bilag nr. 11 til begjæringen.

⁴ Dagens Næringsliv, juni 2014.

Cappelen/Jensen-saken for å forhindre at Kronprinsen skal måtte tvinges til å gjøre faktum kjent for Jensen og retten, nemlig straffeprosessloven §§ 130a og 292a.

3.3 Elden

Advokat Elden har engasjert seg/latt seg engasjere som forsvarer for Gruben, Jensen, og flere andre som er knyttet til Cappelens/Eldrings narkotika-/hvitvaskingsvirksomhet. Her kan det skytes inn at Elden også har vært involvert i Rasool-sakene, hvor Eldens habilitet var et sentralt tema. I det hele tatt har/er Elden involvert i en rekke saker knyttet til narkovirksomhet i Norge, og spørsmålet som reises er da om dette er tilfeldig. Se mer om dette under pkt. 4 nedenfor. Alle Eldens klienter er blitt dømt.

Som nevnt ovenfor ble Elden kjent med at "Kronprinsen" satt på informasjon som kunne frifinne Jensen. Et vitnemål, en forklaring, fra Kronprinsen ville være nok. Kapital redegjør omkring forholdet på denne måten:

Statsadvokat Lars Erik Alfheim vil ikke kommentere om det finnes en kjennelse i Cappelen/Jensen-saken som forbyr at det stilles enkelte spørsmål til vitner. Om det aktuelle vitnet – som vi i denne artikkelen omtaler som Kronprinsen – sier han:

– Dette var et vitne John Christian Elden har stevnet inn i sin bevisoppgave. I likhet med en rekke andre vitner ble han frafalt i tingretten. Av Elden, sier Alfheim.

Skal vi tro statsadvokaten, sett i lys av hva Elden mener at vitnemålet er verdt, har Elden rett og slett bare sviktet sin klient, enten fordi statsadvokaten og retten i hemmelige avgjørelser har bundet Elden på hender og føtter, eller av andre grunner. Uavhengig av grunnlaget er klienten – Jensen – uansett sviktet, enten bare av sin advokat, eller av hele rettssystemet. Alt har foregått i hemmelighet, etter aktors forlangende og med domstolens velsignelse, uten at Jensen har hatt mulighet til å påvirke prosessen eller utfallet. Det som burde være skremmende for allmennheten, er at denne fullstendige korrumperting av straffeprosessen er gjort med hjemmel i lov. Man kan altså bli ofret til fordel for politiets interesser uten å vite om det, og uten den minste mulighet til å påvirke ens egen fremtid.

I stedet for å arbeide for å sikre seg en forklaring fra Kronprinsen i Cappelen/Jensen-saken, frafalt altså Elden vitnet, og Jensen ble dømt til 21 års fengsel. Når det gjelder Olav har vi ikke fått tilgang til faktisk informasjon som bekrefter at Elden har sett eller på annen måte gjort seg kjent med informasjon som kunne frifinne Olav, men alt peker i den retning. Signalene fra prosessen er de samme: Hemmelige prosesser, fortielser og stengte dører. Dersom Elden hadde sørget for at Eldring ble straffeforfulgt, ville dette grep alene frifunnet Olav. Elden gjorde i praksis det motsatte, bl.a. ved IKKE å følge opp Olavs gjentatte anmodninger ift den nå kjente hemmelige prosess mot Olav i Sveits. Hva mer Elden vet og har valgt å holde skjult for Olav vites ikke, men må nå bli gjenstand for kommisjonens gransking/etterforskning.

3.4 Ro Sommernes og Thuleboet

Thuleboet har, som nevnt ovenfor, ført omstøtelsessaker på vegne av boet hvor boet for så vidt har lyktes i sin forfølgelse, men akkurat utbetalingen til SAC ble ikke begjært omstøtt, hvilket er påfallende. Til dette skal følgende bemerkes:

Boet iverksatte sivilt søksmål mot ledelsen i Thule Drilling vinteren 2010-2011. Våren 2011 trakk boet sin sivilrettslige forfølgelse av kravet, og kort tid etter anmeldte boet Olav m.fl. for å ha medvirket i korrupsjon i Midtøsten. Utbetalingen av USD 6 millioner ble krevd erstattet av de anmeldte på dette grunnlag.

Tilnærmingen, altså hvor boet valgte å ikke forfølge kravet sivilrettslig (omstøtelse), men heller søkte beløpet *erstattet* via en straffeforfølgelse, er oppsiktsvekkende, og kan skyldes at boet har fått instruks om å trekke den sivilrettslige forfølgelse. Her bør en bl.a.

merke seg at beviskravene i en sivil sak er langt lavere enn de strenge beviskravene i strafferetten, og det blir da naturlig å stille spørsmål ved valget av prosess for det nevnte kravet. M.a.o; hvorfor gå den tunge veien om strafferetten, når det langt enklere sivilrettslige sporet var åpent?

Fra et ståsted hvor man er interessert i å dekke over Cappelens hvitvaskingsvirksomhet (og dens infrastruktur), samt dekke over informasjon/forhold som kunne avsløre Eldrings forvaltning av den norske finanselites midler i Sveits og andre steder – og derved forhindre offentlig skittentøyvask relatert til finanselitens formuesplasseringer via Eldring – er en slik tenkt instruks til boet forståelig.

I hovedsak finnes det bare to grunner for at et konkursbo ikke ønsker å forfølge et rettmessig og holdbart krav som kan gi dividende til kreditorene: 1) prosessrisiko (man har en dårlig sak), og 2) apokalyptisk risiko (forfølgelsen vil kunne avsløre andre forhold, med omfattende og til dels ukjent skadepotensial).

Dersom boet hadde forfulgt utbetalingen til SAC og begjært den omstøtt, ville boet ha måtte reise sivil sak mot SAC i Sveits, hvor SAC i utgangspunktet ville ha blitt representert ved Profilgest, Eldrings arbeidsgiver. Alt etter hvor presist og intenst boet hadde ført saken, ville en slik tvist kunne ha ført til en rekke avsløringer med til dels omfattende og uoversiktlige konsekvenser for bl.a. Profilgest, Eldring og hans norske og utenlandske klienter, sveitsiske banker og sveitsiske myndigheter generelt, samt påtalemyndigheten, Thuleboet og John Christian Elden og dennes klienter.

Boets argument for omstøtelse ville da måtte være at SAC egentlig er eid av Olav og LeKarz, og at midlene i realiteten var blitt overført til Olav og LeKarz. SAC ville ha forsvart seg med at dette er et selskap eid av medlemmer av den Saudiarabiske kongefamilien (noe Olav og LeKarz konsekvent har anført og dokumentert, men som Økokrim har dekket over), og så hadde det blitt lagt frem beviser som straks ville ha involvert Eldring og hans arbeidsgivers virksomhet, også i Norge. Dersom boet hadde valgt dette alternativet, sto man i verste fall i fare for å avsløre Cappelens og Eldrings narko- og hvitvaskingsvirksomhet (og politiets medvirkning), og derved også den norske finanselites bortgjemte formuer i Sveits, og akkurat dette synes det å ha vært lite interesse for blant relevante norske myndigheter, så som skattemyndigheten, påtalemyndigheten og PST. Sistnevnte må forutsettes å være kjent med virksomheten, eller burde i alle fall ha gjort seg kjent med denne virksomhet

3.5 Oppsummering

Mot ovennevnte bakgrunn, kan vi slå fast at en rekke utenforliggende elementer kan, hver for seg, ha påvirket straffeforfølgelsen mot Olav. Eksempelvis så er det en kjent sak at Olav – siden straffeprosessen mot han ble iverksatt for over 7 år siden – er blitt nektet innsyn i boets arkiver, samt i straffesaksarkivet i Sveits. Mht boets arkiver, så ligger disse lett tilgjengelig på advokatfirmaet Ro Sommernes' kontor i Oslo, og det foreligger ikke ett eneste argument som skulle forhindre innsyn. Like fullt har domstolene i Norge bifalt bostyrers og påtalemyndighetens avslag/nektelse. Også her kommer Eldens passivitet til syne. Selv om påtalemyndigheten og domstolen har nektet å bidra til bevisfremskaffelse, jf straffeprosessloven §§ 265 og 266, betyr ikke dette at bevisene avskjæres, men kun at bevisførselen må skje på tiltaltes bekostning, dersom da ikke retten senere hen skulle beslutte å dekke utgiftene. Elden har overfor Olav argumentert tungt på at dersom retten ikke gir medhold, så er løpet kjørt, og slik ble det. Olav fikk ikke innsyn verken i Norge eller i Sveits, og han fikk ikke ført ett eneste av de 8-9 vitnene han ønsket ført, alene i den tro at det var retten som hadde bestemt dette, mens det i realiteten var Elden som hadde villedet Olav til å tro at dørene var lukket. Her kan det vises til advokat Håkon Hassels e-post av 13. januar 2017, med kopi til John Christian Elden hvor følgende blir uttalt:

Åpner domstolen nå for innsyn betyr det samtidig at den fremmer anken til vanlig behandling... Omgjør domstolen og åpner for innsyn hos boet er dette en gedigen seier og et kvantesprang i riktig retning...Jeg har tidligere understreket at det som ledd i innsyn - dersom vi nå blir hørt og retten omgjør - vil kreves innsyn de beviser boet har fått opp mot hva som foreligger i Sveits. Dette vil utløse en særs detaljert oppfølging fra vår side. Kommer vi derimot ikke over kneika spiller det ingen rolle hva boet har, ikke har og eventuelt har destruert. Min understreking.

E-postens innhold bekrefter at Elden – som oppdragsansvarlig – har søkt å villedde Olav til å tro at det ikke finnes noen muligheter dersom domstolen avslår en begjæring etter straffeprosessloven § 265, første ledd. E-posten finnes igjen på side 44 flg. i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

Videre er det kjent at påtalemyndigheten nær sagt konsekvent og over en årrekke har løyet om straffesaken mot Olav i Sveits.⁵ Enn videre er det kjent at Borgarting lagmannsrett i to kjennelser har erklært at bevisene knyttet til straffeforfølgelsen/saken i Sveits ikke vil kunne rokke ved tingrettens nå rettskraftige bevisvurdering, dette til tross for at dommerne i lagmannsretten ikke har sett og heller ikke vil se de nevnte bevis, se begjæring om gjenåpning, pkt. 3.3. Over en periode på snart 7 år er Olav blitt nektet innsyn i dokumenter/arkiver som kunne føre til frifinnelse, og han har over den samme periode også blitt nektet å føre vitner som kunne bekrefte hans uskyld, og at saken faktisk ikke dreier seg om annet enn en lovlig selskapsrettslig beslutning om å honorere et arbeid som reddet et milliardkonsern fra konkurs. Årsaken synes i dag klarere; påtalemyndigheten har begjært og fått rettens hemmelige kjennelse på *struping* av tilgang til faktum, dette for å dekke/beskytte egen virksomhet.

I en fungerende rettsstat er det selvfølgelig ikke slik at påtalemyndigheten skal kunne motarbeide eller på annen måte sabotere en etterforskning, som i medhold av lov er ment å sørge for å klarlegge det som taler imot så vel som det som taler til tiltaltes fordel. Videre skal domstolen ikke være interessert i å forpurre en rimelig og rettfærdig rettergang. Når det nå likevel er blitt dokumentert at rettergangen er blitt sabotert både under etterforskningen så vel som under iretteføringen, har man samtidig fått en bekreftelse på at lovbestemte anordninger som var ment å sikre påtalemyndighetens og domstolens uavhengighet og upartiskhet har sviktet, fullstendig.

Som følge av mangelfull/fullstendig sviktende etterforskning er det i dag ikke mulig å si noe bestemt om hvor boets aktiviteter og Cappelens/Eldrings narko- og hvitvaskingsvirksomhet møtes, eller hvilke reelle interesser/personer som har påvirket boet i dets virksomhet.

Det vi med rimelig sikkerhet likevel kan slå fast, er at påtalemyndigheten har begjært hemmelige rettergangsskritt for å forhindre Olav fra å få innsyn i dokumentasjon som på den ene siden kan frifinne han, men som på den annen side har potensialet i seg til å kunne velte hele narkokartellet som Cappelen og Eldring er en del av, og som synes å eksistere på påtalemyndighetens nåde. Dette, altså at påtalemyndigheten synes å ha begjært rettens hemmelige kjennelser for å forhindre at Olavs 8 vitner skal vitne og for å forhindre at Olav skal få innsyn i frifinnende dokumentasjon i Norge og i Sveits, bekreftes for så vidt ved at Elden har unnlatt å forfølge saken i Sveits, og at hans oppfølging av Olavs innsynskrav i Norge i beste fall har vært halvhjertet.

Straffeprosesser/iretteføringer som blir strupet av 130a og 292a, og lignende bestemmelser, må automatisk føre til frifinnelse for den disse bestemmelsene går ut over. Dette må være prisen staten må ta dersom man ønsker å opprettholde og beskytte

⁵ Påtalemyndigheten har erklært overfor domstolene at Olav ikke har vært straffeforfulgt i Sveits, samtidig som sveitsisk påtalemyndighet har erklært at Olav var under straffeforfølgelse i perioden juni/juli 2011 – 15. august 2015.

politiets virksomhet i de kriminelle miljøer, herunder politiets engasjement i narko- og hvitvaskingsvirksomhet, samt engasjement av informanter rettet mot denne virksomhet.

4. NYE OPPLYSNINGER

4.1 Innledende bemerkninger

En korrekt avgjørelse av straffesaken mot Olav i Norge, er fullstendig avhengig av hva som utspant seg i Sveits, og den tilbakeholdte/hemmeligholdte dokumentasjon som eksisterer omkring straffesaken som Norge iverksatte mot Olav og LeKarz i Sveits i 2011.

Faktum peker i retning av at andre straffesaker og andre interesser har påvirket straffesakene mot Olav. Borgarting lagmannsrett har avgjort Olavs silingsanke på basis av dokumentene i Sveits, dog uten å ha sett dokumentene. Dette faktum alene burde lede til opphevelse av lagmannsrettens avgjørelse. Men, hvorfor handlet lagmannsretten som den gjorde?

Elden ventet i over tre år, til et tidspunkt hvor det var for sent, med å foreta seg noe mht straffesaken i Sveits. Hvorfor? Elden har en rekke klienter som også er klienter av Eldring/Profilgest, kronvitnet i Økokrims straffesak mot Olav. Disse klientenes midler har blitt benyttet av Eldring i hans hvitvaskingsvirksomhet av narkoprofitt i Norge og i utlandet. En etterforskning av Eldring vil med den aller største sannsynlighet inkriminere flere av Eldens klienter, og uansett sette Elden i et dårlig lys.

Norsk påtalemyndighet har nektet for at det har pågått straffesak mot Olav i Sveits, hvilket de fremdeles nekter på. Sveitsisk påtalemyndighet har derimot innrømmet at slik sak har gått i Sveits. Se vedlagt brev av 6. mars 2017 fra Sveitsisk statsadvokat Claudio Mascotto, vedlagt her som:

Bilag nr. 2 : Claudio Mascottos brev av 6. mars 2017 til Økokrim

Hvorfor har Økokrim nektet for dette faktum? Hvorfor har Økokrim villedet Oslo tingrett og øvrige norske domstoler i flere år til å tro at straffeforfølgelse mot Olav i Sveits ikke har funnet sted? Hvorfor nekter Økokrim for dette faktum fremdeles, selv etter erklæringen fra Mascotto? Kan motivet for denne villedelse av norske domstoler ha tilknytning til Økokrims uvilje mht å bidra til innsyn i straffesaken i Sveits? Kan motivet finnes i et ønske om å beskytte sveitsiske banker; Økokrims kronvitne Eldring; hans arbeidsgiver Profilgest; Eldrings rolle som bankier og hvitvasker for Cappelen og andre som opererer innenfor norsk narkotikabusiness; samt beskytte Eldens finanskjendisklienter som er kunder av Eldring og følgelig er – vitende eller uvitende – direkte involvert i Eldrings kriminelle forretninger?

Som nevnt i begjæringen om gjenåpning, foreligger det en liste over Profilgests/Eldrings kunder med nummerkonti,⁶ hvorav bl.a. følgende navn er registrert: Bjørn Rune Gjelsten, Tor Aksel Voldberg, Rune Rinnan, Idar Volvik, Per og Henning Solberg, Andreas Mikkelsen (rally kjørere basert i Monaco), samt Gjermund Cappelen.

Advokat John Christian Elden har i brev til kommisjonen av 10. mai 2018 nektet for at de av hans klienter som betraktes som finanskjendiser har anonyme konti i Sveits. Han har i samme brev nektet for mye annet, og det blir derfor nødvendig å gå nærmere inn på hans besvarelse til Kommisjonen.

4.2 Nye opplysninger fra Elden

4.2.1 Bakgrunnen for Eldens besvarelse av 10. mai 2018

⁶ En nummerkonto er en bankkonto hvor identiteten til kontoens innehaver ikke er oppgitt i tittelen på en konto. Identifikasjon for å gjennomføre transaksjoner skjer med et kodeord eller et nummer som bare kontoinnehaveren og et begrenset antall bankmedarbeidere kjenner til.

Etter at Kommisjonen hadde lest Olavs begjæring om gjenåpning av 4. januar 2018, og sett denne i lys av Eldens begjæring av 20. desember 2017 – av Kommisjonen feilaktig datert til 19. desember 2017 – henvendte kommisjonen seg til Elden i brev av 24. januar 2017. Henvendelsen er adressert til Advokatfirmaet Elden DA v/advokat Håkon Juell Hassel.

I Kommisjonens brev ble advokatfirmaet anmodet om å uttale seg omkring Olavs anførsel om straffbar handling på Eldens hånd. Videre ble advokat Hassel anmodet om å uttale seg om hvorvidt det kunne foreligge en interessekonflikt i forbindelse med forsvareropdraget, dette i og med begjæring av 4. januar 2018.

Advokat Hassel besvarte henvendelsen i sitt brev av 6. mars 2018, hvor han gjorde det klart at det forelå en interessekonflikt som var til hinder for videre representasjon i gjenåpningssaken. Hassel begrunnet ikke dette utover denne konklusjon. Mot denne bakgrunn så han ingen grunn for å gå nærmere inn på de spørsmål Kommisjonen hadde reist omkring Eldens påståtte straffbare handlinger.

Svaret var åpenbart utilstrekkelig sett i lys av at Kommisjonen er satt til å vurdere hvorvidt det er begått straffbare handlinger som kan føre til gjenåpning av straffesaken. For å kunne vurdere de anførte straffbare handlinger, må Kommisjonen med nødvendighet søke å avklare faktum, herunder Eldens rolle. Den som er nærmest til å besvare Kommisjonens spørsmål er åpenbart Elden selv. Mot denne bakgrunn henvendte Olav seg til Kommisjonen i brev av 26. mars 2018, hvor det bl.a. ble opplyst om at Elden ikke har trukket seg; at det er han som er oppdragsansvarlig; at Hassels brev ikke fritar Elden fra å besvare Kommisjonens brev; og hvor Kommisjonen ble anmodet om å henvende seg direkte til Elden med de samme spørsmål.

Kommisjonen henvendte seg deretter, den 16. april 2018, til Elden, hvor man utba seg Eldens besvarelse på om Olavs anførsler burde ha noen konsekvenser for *advokatfirmaet Eldens* engasjement i gjenåpningssaken, samt om Elden hadde merknader til anførsler om at han hadde begått straffbare handlinger i anledning saken.

Elden besvarte henvendelsen i sitt brev av 10. mai 2018, hvor han gjennomgikk følgende punkter:

- Eldens bistand som offentlig forsvarer, herunder representasjon i gjenåpningssaken
- Eldens oppfølging av straffesaken i Sveits
- Eldens oppfølging av det sivilrettslige kravet (erstatningskravet på USD 6 millioner)
- Eldens øvrige oppfølging av tingrettens dom
- Eldens klienter og klientenes tilknytning til Eldring og de straffesaker som har forgreninger inn til Eldring

Hans besvarelse gjennomgås og imøtegås like nedenfor.

4.2.2 Eldens forsvareropdrag – generelt

Elden hevder at han ikke har representert Olav mht gjenåpningsbegjæringen, og at hans oppdrag i alle tilfeller ble avsluttet i og med Høyesteretts avgjørelse av 22. juli 2016, og deretter Høyesteretts avgjørelse av 30. januar 2017.

I brev til Kommisjonen synes Elden å lempe alt ansvar over på advokat Hassel. I den anledning hevder Elden at Hassel – bevisst eller ubevisst – har benyttet et "copy/paste

malark" hvor Elden sto oppført som ansvarlig advokat, og at advokatfirmaet Elden, som følge av at Hassel trakk seg den 6. mars 2018, ikke lenger har oppdrag for Olav i straffesaken.

På generelt grunnlag kan en stille spørsmål ved hvordan andre oppdrag er håndtert hos advokatfirmaet Elden, når det tydeligvis ikke finnes kontroll på hvilken advokat det er som har oppdraget, og at dette først blir forsøkt korrigert etter en henvendelse fra Gjenopptakelseskommissjonen.

Elden unnlot å nevne for Kommisjonen at han fortsatte oppdraget for Olav også etter de nevnte tidspunkt, og det vises da – eksempelvis – til Eldens brev til Økokrim av 29. mars 2017, vedlagt her som:

Bilag nr. 3 : John Christian Eldens brev til Økokrim av 29. mars 2017

Som Kommisjonen vil se avsluttes brevet på følgende vis:

Olav, forsvaret og ikke minst retten har krav på å få avklart disse forholdene.

Det fremgår av brevetts første side at Elden er oppdragsansvarlig advokat. Elden har også signert brevet. Når Elden benytter ordet "forsvaret", identifiserer han følgelig seg selv. Dette har også Økokrim forstått, hvilket bekreftes av Økokrims svar av 30. mars 2017, adressert til Elden personlig, som forsvarer. Økokrims brev er for ordens skyld inntatt som:

Bilag nr. 4 : Økokrims brev av 30. mars 2017 til advokat Elden

Det skulle dermed ikke være behov for ytterligere dokumentasjon på at advokat John Christian Elden personlig har fortsatt forsvaret for Olav, herunder arbeid med anker, omgjøring og gjenåpning, at han ikke har informert Olav om at han har trukket seg, og at hans opplysninger omkring disse forhold til Kommisjonen, er gitt mot bedre viten. Brevet er vedlagt her som:

I og med Eldens brev til Kommisjonen, kan vi med den største sikkerhet slå fast at Elden har søkt å føre Kommisjonen bak lyset, dette for å unndra seg ansvar i saken.

4.2.3 Eldens oppfølging av straffesaken i Sveits

Som nevnt under oppsummeringen under pkt. 3.4 ovenfor, ble Elden gjort kjent med en rekke sentrale dokumenter knyttet til straffesaken mot Olav og LeKarz i Sveits. I en e-post av 28. mars 2014⁷ ga advokat Christian Flemmen hos Elden uttrykk for at "*Dette er spennende – jeg leser i ettermiddag*". I e-post av 5. april 2014 til Olav og LeKarz informerte advokat Flemmen at han diskuterer saken (dokumentene og konsekvenser for straffesakene) med JC (Elden), og at han ville komme tilbake til Olav så fort han kunne.⁸

I Olavs e-post til Elden av 26. september 2016, nær to år etter at hovedforhandlingen var avholdt i Oslo tingrett, purret Olav Elden mht oversettelse av "sveitsdokumentene".⁹ Henvendelsen ble purret i Olavs e-poster av 30. november og 29. desember 2016.¹⁰

Først i e-post av 30. desember 2016 fra advokat Hassel, blir det bevegelse i saken.¹¹ Hassel informerer Olav om at John Christian Elden og han har kikket på saken mht opplysningene om Olavs status som straffeforfulgt i Sveits. Dette skjer over to år etter at

⁷ Se side 6 i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

⁸ Se side 13 i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

⁹ Se side 28 i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

¹⁰ Se henholdsvis side 29 og side 33 flg. i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

¹¹ Se side 35 i bilag nr. 18 til gjenåpningsbegjæringen.

hovedforhandlingene i Oslo tingrett var avsluttet, og hvor disse opplysningene skulle ha vært undersøkt/etterforsket og presentert for tingretten.

Våren 2017 gjorde advokat Elden en rekke fremstøt mot Økokrim for å få avklart forholdene i Sveits. Disse fremstøt førte ingen steder, og må sies å ha vært mindre enn halvhjertede. Som nevnt ovenfor gir Hassels e-post av 13. januar 2017 et godt bilde av hvordan Elden villedet Olav til å tro at Eldens innsynsfremstøt var det eneste mulige, og deretter villedet Olav til å la være å forfølge innsynsfremstøtet også relatert til Sveits straks Økokrim og deretter domstolen nektet å bidra til fremskaffelse av dokumentasjon/bevis.

Som nevnt under pkt. 3.4 ovenfor, står en tiltalt fritt til å innhente bevis hvor Økokrim eller retten nekter å bidra. Olav ble derimot ledet til å tro at hans eneste mulighet var å begjære Økokrims bistand, og deretter begjære rettens avgjørelse, og at løpet var kjørt straks retten nektet å bifalle Eldens innsynsbegjæring. Dette betyr at Elden helt fra første stund straffesaken i Sveits ble tema, har sørget for at det ikke ble gjort reelle forsøk på innsyn i de forskjellige arkiver, herunder i Sveits. Man må selvsagt stille spørsmål ved motivet.

4.2.4 Eldens manglende oppfølging av det sivilrettslige kravet (erstatningsskravet)

Mht oppfølging av det sivilrettslige kravet viser Elden til sine e-poster av 22. og 23. august 2016 til Olav, og med dette, uten videre begrunnelse, mener han å ha avvist anførselen.

I førstnevnte e-post gjengir Elden hva lagmannsretten har gitt uttrykk for i sin beslutning av 12. oktober 2015, nemlig at det sivilrettslige kravet ikke vil bli behandlet som følge av ankenektelsen, og at Olav – dersom han ønsker at erstatningsdommen skal prøves – må ta ut ny anke idet den foreliggende anke ikke tilfredsstillende til ankeerklæring i medhold av tvisteloven § 29-9. Elden uttaler deretter at Olav må vurdere hvorvidt han vil forfølge dette kravet selv eller ved sivil egenbetalt advokat. På dette tidspunkt, altså august 2016, tror Olav at hans anke, herunder det sivilrettslige kravet, er godt ivaretatt av Elden. Det er det åpenbart ikke, og Elden har ikke engang sett det nødvendig å informere Olav om at han ikke har noe med den sivilrettslige biten av straffesaken å gjøre.

Elden tilføyer at begjæring om ny behandling av det sivilrettslige kravet må oppfylle vilkårene i straffeprosessloven § 314, mens begjæringen ved en eventuell sivil anke må oppfylle vilkårene i tvisteloven.

Verken rettens eller Eldens redegjørelse er korrekt juss. Det er bare dersom det tas ut særskilt anke i medhold av straffeprosessloven § 435 at ovennevnte får full anvendelse. I de tilfeller hvor det er begjært fortsatt behandling av et sivilt krav, og hvor anken blir nektet fremmet, skal retten informere parten om at han/hun må melde til retten om vedkommende fremdeles skulle ønske behandling av kravet. Det fremgår av straffeprosessloven § 434, annet ledd, at straffeprosessloven § 314, tredje ledd, gjelder for begjæring om ny behandling. Det er altså ikke stilt opp krav om utarbeidelse av anke innenfor rammene av tvisteloven § 29-9 – slik dog retten og Elden hevder – hvilket også gis støtte i Rt-1996-1168 og Rt-1997-1643, nemlig at anken over straffedommen tjener som anke over den sivilrettslige del hvor denne er nevnt i anken. Elden skulle ha informert sin klient om dette, nemlig om at det eneste han behøvde å gjøre var å melde ifra til retten om at han ønsket fortsatt behandling av erstatningsdommen. Det hører for øvrig med til saken at dersom det ikke begjæres ny behandling skal erstatningsdelen av straffesaken heves, jf straffeprosessloven § 434, siste ledd. Det har ikke skjedd.

I den neste e-post, datert 23. august 2016 gjorde Elden det klart at han *ikke* ville rådggi Olav mht erstatningsdommen, og at han derfor måtte finne seg en annen advokat. Det

skinner også klart igjennom at Elden – i beste fall – ikke har hatt tro på noen anke over erstatningsdommen:

Kanskje en slik (advokat) eller du selv har mange gode ideer som jeg ikke har sett på innenfor rammen av straffesaken og forsvareroppgjøret. Min understreking.

Av dette fremgår det at Elden i realiteten ikke har arbeidet med det sivilrettslige kravet fra han påtok seg oppdraget til han mener det ble avsluttet ved Høyesteretts kjennelse av 30. januar 2017. Forholdet er meget alvorlig. Arbeidet med det sivile erstatningskravet må ha vært, og skal være en del av forsvareroppgjøret. Dersom gjeldende rett er slik Elden tegner bilde av, vil enhver tiltalt som får rettet et erstatningskrav mot seg i en straffesak, måtte hyre inn en ekstra advokat for å forsvare tiltaltes rettigheter på det sivile plan. Denne advokaten må da sette seg inn i saken på lik linje med den offentlige oppnevnte forsvarer. Slik er loven ikke å forstå. Forsvareroppgjøret favner også om det sivilrettslige kravet, i alle fall helt frem til det er rettskraftig avgjort at straffesaksanken ikke vil bli gjenstand for ny prøving, og advokaten har gjort det klart at han ikke vil representere vedkommende i den sivile sak. Dette følger bl.a. av det faktum at dersom anken hadde blitt tatt til behandling, ville dette også gjelde anken over erstatningsdommen.

Oppsummert under dette punkt må det kunne fastslås at Elden har villedet Olav til å tro at han har ivaretatt hans interesser mht erstatningskravet. Dersom Elden mente at han ikke hadde noe med den sivilrettslige delen av saken å gjøre etter at han utarbeidet støtteskriv (til anken) av 15. mars 2015, skulle han ha gjort Olav oppmerksom på dette på samme tidspunkt. Det var altså først da Olav i august 2016 selv oppdaget at Elden hadde unnlatt å følge opp lagmannsrettens mangelfulle behandling av anken – hvor lagmannsretten hadde unnlatt å behandle anken over straffeutmålingen og saksomkostningsavgjørelsen – at Elden informerte Olav om at han ikke hadde noe med erstatningsaken å gjøre og at Olav måtte finne seg en annen advokat mht denne delen av straffesaken.

Den direkte følge av Eldens manglende oppfølging og villedning under dette punkt, er at Olav er blitt dømt til å betale nær kr 100 millioner i erstatning, uten at erstatningsgrunnlaget noen gang har blitt gjenstand for materiell prøving. Rettstapet må Elden bære ansvaret for.

4.2.5 Eldens manglende oppfølging av tingrettens dom

Som allerede indikert ovenfor er det flere alvorlige forhold ved domstolens saksbehandling som Elden ikke har fulgt opp. Ved Oslo tingretts dom av 12. januar 2015 ble Olav dømt for overtredelse av bl.a. straffeloven § 275 og § 317, til en straff av fire år.

Olav anket dommen til Borgarting lagmannsrett, hvilket ble gjort den 26. januar 2015. Det ble anket over bevisvurderingen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, saksbehandlingen, straffeutmålingen, samt erstatnings- og saksomkostningsavgjørelsen.

Borgarting lagmannsrett avsa 12. oktober 2015 følgende beslutning:

Anken nektes fremmet.

Av beslutningen fremgår det at lagmannsretten har lagt til grunn at anken kun gjaldt saksbehandlingen (prinsipielt) og bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet (subsidiært), samt ny behandling av de sivile erstatningskrav.

Det fremgår av nevnte beslutning at lagmannsretten har oversett at anken også gjaldt straffeutmålingsavgjørelsen samt omkostningsavgjørelsen.

Beslutningen av 12. oktober 2015 ble begjært omgjort av advokat Elden. I beslutning av 3. juni 2016 nektet lagmannsretten å omgjøre beslutningen. Anke- og omgjøringsnektelsene ble anket til Høyesterett. Advokat Elden glemte/unnlot å anke over at lagmannsretten hadde oversett anken over straffeutmålingen og saksomkostningsavgjørelsen. I Høyesteretts kjennelse av 22. juli 2016 ble anken forkastet. Oslo tingretts dom av 12. januar 2015, samt lagmannsrettens avgjørelser, var dermed rettskraftige.

Av ukjent grunn begjærte advokat Elden, den 23. august 2016, tilleggsbeslutning / omgjøring, hvor han i realiteten ba lagmannsretten om å gjennomføre en midlertidig opphevelse av rettskraften av den allerede rettskraftige avgjørelse, dette for å få sneket inn en slags rettmessig behandling av straffeutmålingsanken og derved unngå å måtte gå veien om opphevelse av lagmannsrettens beslutning av 12. oktober 2015. Sistnevnte er den eneste korrekte prosessuelle løsning på problemet, se mer om dette like nedenfor.

Den 16. september 2016 avsa Borgarting lagmannsrett beslutning med slik slutning:

Anke over straffeutmålingen nektes fremmet.

Det fremgår av beslutningen at Borgarting lagmannsrett anser Oslo tingretts dom av 12. januar 2015 som rettskraftig:

Domfelte er rettskraftig funnet skyldig i grov utroskap.

Lagmannsretten hadde åpenbart ikke grunnlag for slå fast dette, og samtidig ta begjæringen opp til behandling – hvor retten rent faktisk realitetsbehandlet straffeutmålingsanken og ga strengere straff (uten at Olav fikk delta i prosessen), hvorpå straffen ble redusert pga den tid som hadde gått som følge av lagmannsrettens saksbehandlingsfeil – jf det faktum at i og med at tingrettens avgjørelse var rettskraftig avgjort, ville lagmannsretten ikke ha kunnet behandle anken.

Manglende angivelse – i beslutning av 12. oktober 2015 – av at anken også gjelder tingrettens straffeutmålings- og omkostningsavgjørelse skal uansett føre til opphevelse av beslutningen, jf Rt-2007-301, Rt-2007-1002 samt Rt-2009-882, avsnitt 11. Dette prosessvalget – anke over lagmannsrettens beslutning med påstand om oppheving av lagmannsrettens beslutning – kan umulig ha vært ukjent for Elden, det var tross alt han som prosederte saken i Rt-2007-1002.

Det følger videre av beslutningen av 16. september 2016 at lagmannsretten – til tross for å ha gitt uttrykk for at man oppfattet at anken også gjaldt erstatningsavgjørelsen – ikke har opplyst Olav om muligheten til fortsatt behandling av erstatningsspørsmålet etter tvistelovens regler, jf straffeprosessloven § 434, siste ledd. Også denne beslutningen skulle ha vært opphevet, jf Rt-2007-301, Rt-2007-1002 samt Rt-2009-882. Elden foretok seg intet i den anledning.

For ordens skyld nevnes det igjen at erstatningskravet – som Olav ikke har fått prøvet i ankeinstansen, dette som følge av saksbehandlingsfeil ved lagmannsretten – beløper seg til USD 6 millioner, pluss forsinkelsesrenter, til sammen ca 100 millioner kroner! Samtidig nevnes det at heller ikke denne gang ble saksomkostningsanken behandlet av lagmannsretten, og Elden foretok seg intet.

Det kan synes som om lagmannsretten har hatt spesielt hastverk med å få gjort seg ferdig med saken hver gang den har fått den til behandling, med advokat Elden hengende etter som tilskuer, og det vises da til at lagmannsretten "overså" straffeutmålingsanken og saksomkostningsanken, for deretter – etter å ha opphevet

rettskraften for å få ferdigbehandlet den delen av anken som var oversett – å “overse” anken over erstatningskravet og saksomkostningene.

Beslutningen av 16. september 2016 ble den 4. oktober 2016 påanket til Høyesterett. I anken inklusive støtteskriv – innsendt av advokat Elden - ble det av ukjent årsak ikke nevnt at lagmannsretten hadde oversett å behandle erstatningsspørsmålet og i den anledning ikke hadde opplyst Olav om muligheten til fortsatt behandling av erstatningsspørsmålet. Ei heller ble det nevnt at lagmannsretten igjen hadde oversett saksomkostningsanken.

I kjennelse av 30. januar 2017 forkastet Høyesterett anken.

Som Kommisjonen nå burde se, er det gjort så vidt mange og alvorlige feil ved prosessen, både på rettens så vel som Eldens hånd, at man må kunne stille spørsmål ved hvorvidt prosessen har vært styrt av andre krefter hvis formål har vært å få “fjernet” eller eliminert Olav. Det foreligger uansett tilstrekkelig med informasjon til å kunne slå fast at Elden har sviktet i sitt forsvareropdrag, og som det fremgår av det som er redegjort for ovenfor og nedenfor, samt i begjæringen, synes motivet å være å beskytte andre klienter og andres interesser, og derved/samtidig sikre en straffedom mot Olav.

4.2.6 Eldens finanskjendisklienter og Eldens oppfatning av påstander om klientsamrøre og habilitetsproblematikken hans advokatvirksomhet har ført til I Eldens brev til Kommisjonen av 10. mai 2018 unngår han problematikken rundt hans representasjon av klienter som på forskjellig vis er knyttet til krumtappen i Cappelens narko- og hvitvaskingsvirksomhet; **Eldring**. Dette gjør han ved å tørt erklære at han ikke er kjent med at han har:

...finanskjendis-klienter som har anonyme bankkonti i Sveits i profilgests / Eldrings sfære

Som gjennomgått ovenfor fikk LeKarz tilgang til dokumenter i straffesaken mot ham. Ett av dokumentene var en liste over norske investorer (såkalte finanskjendiser) med anonyme konti i Sveits, og hvor disse kontiene var forvaltet av Eldring/Profilgest. Innholdet av listen med navn som for enkeltes vedkommende også opptrer på Eldens klientliste, ble overbrakt advokatfirmaet Elden våren 2014.

Navnene på disse klientene, samt problematikken dette skapte mht forsvareropdraget, er tatt opp i Olavs e-post til Elden av 24. mai 2017, se bilag nr. 21 til begjæringen av 4. januar 2018. Elden har som kjent ikke protestert mot noe av det som er fremstilt i den nevnte e-post, herunder påstanden om at flere av de nevnte investorene ikke bare er klienter av Eldring men også av Elden. Tvert imot har Elden viderebrakt denne informasjon til domstolene, og det vises da til flere skriv i forbindelse med omgjøringsbegjæring hvor Elden oversendte videoen: *Thule Drilling – The Unplugged Story*,¹² hvor bildene av personer som er klienter av både Eldring og Elden vises.¹³ I og med at Elden har benyttet videoen i sine skriv til Økokrim/retten, må det legges til grunn at han har gått god for innholdet relatert til hans egen virksomhet.

Eldring har selv uttalt at han hadde omtrent 600 norske klienter, med betydningsfull formue. Dersom Elden hadde forholdt seg til advokatforskriften, skulle han – for å sikre Olavs rettigheter – ha begjært etterforskning av Eldring, dette bl.a. for å få avklart Eldrings kronvitnestatus. Ved en slik etterforskning, ville alle de investorene som sto på Eldrings liste ha blitt gjenstand for etterforskning, også av skatte- og påtalemyndigheten. Sistnevnte myndighet ville da ha fått utvidet oversikt over Eldrings kriminelle virksomhet i Norge.

¹² Videoen finnes også på Youtube.

¹³ Se fra 01:40:34 i filmen

Ett åpenbart resultat av en slik etterforskning ville ha vært at Eldring hadde mistet status som kronvitne, ja, vitnestatus overhodet. I stedet måtte han regne med å ha blitt gjort til gjenstand for straffeforfølgelse i samme sak som Cappelen og Jensen. Et annet resultat ville ha vært at Eldens finanskjendisklienter ville ha blitt gjort til gjenstand for etterforskning, dette som følge av at Eldring høyst sannsynlig har benyttet disse formuer i hans hvitvaskingsvirksomhet, hvilket er redegjort for i detalj i begjæringen av 4. januar 2018, se pkt. 3.4.1 og 3.4.2. En slik etterforskning hadde høyst sannsynlig avdekket ytterligere problemer ved Eldens virksomhet, herunder at Elden representerte personer på begge sider av Cappelens og Eldrings narko- og hvitvaskingsvirksomhet. Det er umulig å forestille seg hvordan Elden på forsvarlig vis skulle klare å representere eksempelvis Gruben, Sharif, Lindegaard, Øye eller Helgesen (se mer om disse like nedenfor) på den ene side, og én eller flere av hans finanskjendisklienter på den annen, i eksempelvis kjølvannet av en innsynssak og etterfølgende straffesak rettet mot Eldring/Profilgest, og Sveitsiske banker og påtalemyndighet.

Mot ovennevnte bakgrunn synes det åpenbart at Elden er kjent med at enkelte av hans klienter også er/var klienter av Eldring, hvilket betyr at Elden også på dette punkt søker å føre Kommisjonen bak lyset. Det kan ikke være tvil om at motivet bak Eldens passivitet redegjort for ovenfor, er knyttet til de hensyn han har måttet ta for å beskytte sine øvrige klienter og muligens andres interesser, herunder påtalemyndighetens, jf i så måte påtalemyndighetens beskyttelse av Eldring, dette alene for å sikre dom mot Olav.

4.3 Cappelens/Eldrings hvitvaskingsoperasjoner – Sharif, Lindegaard, Øye, Helgesen

Etter at begjæring om gjenåpning ble sendt inn, har det kommet frem nye opplysninger, hvor det bl.a. er blitt opplyst at Tasawer "Tommy" Sharif har spilt én eller flere roller i Thule-saken. Sharif er klient av Eldring. Han er også klient av Elden. Et ikke navngitt selskap skulle i 2011 kjøpe Thule-bondene for 20 millioner dollar. Bondene var på dette tidspunkt antakelig verdt et sted mellom 35 og 60 millioner dollar. Sharif skulle fronte oppkjøpsselskapet. Planen var at han skulle gjøre avtale med bondholderne gjennom Norsk Tillitsmann (NT) og Dan Gold i QVT, som instruerende bondholder. Deretter skulle Ragnar Sjoner (NT) sørge for at det ble flertall blant bondholderne for å godta budet.

Den videre plan var at når avtalen var gjort så skulle Sharif og Sjoner dele alt over 20 mill dollar mellom seg, hvilket må bety at de hadde i tankene å videreselge bondene ganske umiddelbart (til noen som synes å ha vært villig til å betale overpris) og ta all profitt selv. Planen ble utarbeidet i 2010-2011, men ble ikke gjennomført. Ca 900 SMS'er er blitt gjort tilgjengelig – og vil ved forespørsel oversendes kommisjonen. Flere av disse SMS'ene indikerer at det var aktører i markedet som var villig til å betale opp mot USD 120 millioner for Thule-bondene.

Videre har det kommet opplysninger om at Sharif var mellommann for et tilbud til Anders Ivar Olsen, majoritetsaksjonær i Thule Drilling. Olsen skulle slippe skattekrav og straffeforfølgning, herunder en fengselsstraff på 4 år, mot å betale 40 millioner kroner til Sharifs oppdragsgivere. Skattesaken skulle altså bare "forsvinne", sammen med de andre sakene, dersom Olsen kunne komme opp med 40 mill kr for dette formålet. Deler av forhandlingene omkring denne *dealen* ble gjort på advokat Eldens kontor, hvor det bl.a. er opplyst at høyerestående embetsmenn var i samtale med Sharif omkring saken. Etter én slik samtale - høsten 2011 – uttalte Sharif bl.a. følgende til Olsen:

"Du kan med andre ord kjøpe deg fri, Olsen, men Olav er det blitt bestemt fra høyeste hold at skal tas. Han er et uromoment, og har stor kred blant aksjonærene"

I lys av dette synes Olav å ha blitt dømt på bakgrunn av et villet ønske fra sentraladministrasjonen om at han *skal tas*. Sharif har tatt opp de fleste samtaler mellom partene på bånd, også samtalen hvor det fra statsadministrasjonen ble sagt at Olav skulle tas. Disse opptakene benyttet Sharif i forhandlingene med Norsk Tillitsmann.

Opptakene synes å kunne inneholde inkriminerende informasjon mht administrerende direktør i Nordic Trustee, Ragnar Sjoner, og det vises da til en SMS som ble sendt fra Sharif til Olsen den 12. mars 2012 med følgende ordlyd:

Har blitt tilbudt penger for opptakene. Gikk power??¹⁴

Hvem kan ha tilbudt Sharif penger? Hvem sto nærmest til å henvende seg til Sharif med et slikt tilbud? Eller; hvem var redd for hva disse opptakene kunne avsløre? Sjoner. Hvem ellers kan det ha vært? I følge Sharif hadde Sjoner påtatt seg oppgaven med å villedde bondholderne til å akseptere et lavt beløp for bondene. Deretter skulle Sjoner og Sharif dele overskuddet av hva man må anta måtte være et videresalg av bondene til høyst villige kjøpere. Overskuddet kunne bli alt fra et titals millioner og opp mot hundre millioner dollar. Dette er hva Sharif påstår at fremgår av nevnte lydopptak.

At Sharif sitter på inkriminerende lydopptak av Sjoner, og at det må ha vært Sjoner som tilbød Sharif penger for opptakene, synes dermed å være en plausibel slutning. Bekreftelsen kan bare finnes i lydopptakene. Samtidig har vi fått en plausibel årsak til at Olav skulle tas; han var et uromoment som kunne ha satt en stopper for den profittavtalen som Sjarif og Sjoner var blitt enige om – og som også konkursboet må ha vært involvert i – og måtte derfor fjernes. Man måtte bli kvitt en brysom motstander som kikket inn i prosessene deres, og som kunne ødelegge. Videre er vi her vitner til en kriminell prosess, hvor personer fra flere samfunnslag har gått over lik for å få penger. Prosessen fremstår som organisert, og isolert sett kan man si at de har hatt gode grunner for at de har handlet som de har gjort mot Olav: Han måtte rett og slett fjernes.

Vi kan dermed si at vi har funnet motivet bak påtalemyndighetens og domstolens uvilje til å gi Olav innsyn i sakens dokumenter, hvor de nevnte institusjoner har nektet vitneavhør og bokstavelig talt har forpurret ethvert forsøk på å bringe faktum inn i retten. Mot denne bakgrunn finnes det intet grunnlag for straffedommen mot Olav, og fullbyrdingen skal følgelig trekkes / oppheves

* * *

Videre er det kommet frem at Ole Petter Lindegaard er klient av Eldring. Lindegaard er en kjenning av påtalemyndigheten gjennom mange års kriminell virksomhet. I følge Kapitals artikkel av 20. mars 2018, se note 2 ovenfor, er Lindegaard knyttet til Cappelens/Kronprinsens narkovirksomhet, hvilket betyr at han og hans forsvar er et element av interesse i herværende sak. Lindegaard var/er siktet for hva som i dag ser ut som hvitvasking av Cappelens narkovirksomhet, nemlig handel med aksjer i Johnsen Oil.

En annen kjenning av påtalemyndigheten; Kristian Helgesen, deltok også i denne hvitvaskingen. Lindegaard engasjerte Elden som forsvarer høsten 2013. Også Helgesen har engasjert Elden, dette i den såkalte "koffertsaken" hvor også Thomas Øye er involvert. I korthet dreier saken seg om hvitvasking av 5 millioner kroner som ble overlevert fra David Toska til Øye tidlig på 2000-tallet. Øye skal deretter ha overlevert et millionbeløp til Imram Saber ("Onkel Skrue"). Saber sto i 2015 tiltalt for en rekke hvitvaskingsforhold, herunder mottak av det nevnte millionbeløp. Hvorvidt også denne saken har noe med Cappelens/Eldrings virksomhet å gjøre er foreløpig ikke kjent. Det som derimot er klart er at Elden har forsvart alle de ovennevnte, og sitter følgelig med informasjon som i gitte tilfeller kan knekke den ene klienten, og frifinne den annen. Elden må altså hele tiden ha veid hvilken klient som skulle tjene på hans omfattende kunnskap om ovennevnte narko- og hvitvaskingsvirksomhet, og hvem som måtte legge hodet på huggestabben.

¹⁴ Rikken, Thule Power.

Her skal det legges til at Øye, Helgesen m.fl. er involvert i Thuleboet, dette bl.a. ved at de, gjennom selskapet Pinnacle i Southampton (UK), på et tidspunkt sent i 2008, var på banen for å finansiere og kjøpe ut obligasjonseierne i Thule. Hvem som stod bak/samarbeidet med Helgesen, Øye m.fl. er ukjent, men i og med deres tilknytning til Eldring, er dette noe som åpenbart burde etterforskes.

Ovennevnte bekrefter at straffesaken mot Olav populært sagt har blitt manøvrert i et farvann belagt med miner, og hvor man har brukt til dels stor energi på å navigere rundt følgende problemer:

- Cappelen
- Eldring
- Kronprinsen
- Strukturen i narkovirksomheten i Norge
- Metoder og aktører i hvitvaskingsoperasjoner knyttet til narkovirksomheten i Norge
- Politiets bruk av kriminelle enten for å holde liv i eller for å komme inn i nevnte virksomhet og operasjoner
- Skjerming av kriminelle engasjert i nevnte virksomhet og operasjoner
- Involverte sveitsiske banker
- Elden og hans øvrige klienter, herunder Jensen og et ukjent antall investorer
- Thuleboet
- Sveitsisk påtalemyndighet, samt
- Økokrims og Spesialenhetens/PSTs¹⁵ kjennskap til ovennevnte problemer

Det er klart at det å dele disse opplysningene med en offentlig institusjon, spesielt uten å vite hvordan opplysningene deretter blir håndtert, åpenbart medfører risiko for reprimander og forsøk på nøytralisering, både for Olav så vel som for hans familie. Ytterligere opplysninger som nå blir lagt frem vil forverre situasjonen betraktelig, og det siktes da til opplysninger som bl.a. berører "Tommy" Sharif. I likhet med flere av de personer som er registrert i Eldrings kundeliste, er også Sharif klient av både Eldring og advokat Elden. Elden lot seg engasjere for Sharif i 2015, og altså i tid etter at påtalemyndigheten/domstolen hadde oppnevnt Elden som forsvarer for Olav.

I tillegg til at Eldring med stor sannsynlighet har forvaltet deler av Sharifs formue i utlandet, har det i tillegg blitt opplyst at Sharif har vært engasjert i narko- og hvitvaskingsvirksomhet i Norge. Dette er opplysninger Olav ikke kan dokumentere, og som av den grunn burde etterforskes av politiet. Opplysningene er alvorlige og Olav tar således forbehold om de er riktige, samt at opplysningen behandles med varsomhet og i etterforskningsøyemed, ikke minst av hensyn til Olavs sikkerhet. Opplysningene – samt andre forhold omkring Sharif, og tilknytning til Elden og Olavs sak – kan bare prøves ved en reell etterforskning.

At også Sharif, i likhet med Eldring og Kronprinsen, nyter beskyttelse i Norge, synes å være en holdbar antagelse, og det kan i den anledning eksempelvis vises til de nye opplysninger omkring Sharifs narko- og hvitvaskingsvirksomhet, sett i lys av de anklager som har blitt reist mot Sharif, og hvordan dette er blitt løst i rettsvesenet.

¹⁵ Opplysningen av personer / institusjoner/interesser som Økokrim og domstolen har måttet ta hensyn til er ikke uttømmende.

På nær sagt umulig kort tid har Sharif – ved hjelp av omsetning av bildekk – skapt hundrevis av millioner i private verdier. I 2007, på et tidspunkt hvor Sharif sto oppført med 21,5 millioner i formue, krevde Sharifs lillebror kr 100 millioner som påskjønnelse for å ha bidratt til brorens fremgang. Kravet i seg selv bekrefter at Sharif den gang var god for mange hundre millioner. Når denne formuen ikke gjenspeiles i Sharifs norske virksomhet og konti, formodes det at formuen befinner/befant seg i sveitsiske banker, og at den har funnet veien dit bl.a. gjennom Eldrings bistand, hvilket Sharifs lillebror synes å ha som utgangspunkt for sitt krav.

Sharifs vekst og virksomhet har fortsatt etter dette. I 2015 ble Sharif arrestert på mistanke om bounndragelse av et par-tre millioner kroner. Alle hans selskaper var slått konkurs med en samlet gjeld på nær 100 millioner kroner. I en tilståelsesdom tidlig i 2017 ble Sharif dømt til 9 måneders fengsel og en bot på kr 200.000,-, dette for å ha unndratt et ukjent beløp fra beskatning. Bostyrer ytret i pressen stor frustrasjon over å ha blitt holdt i mørket mht denne *dealen* mellom påtalemyndigheten og Sharif, en deal man må kunne anta at Elden har vært i befatning med. Dette i seg selv gir sterke indikasjoner om at Sharif har beskyttelse ovenfra, og at løsninger blir ordnet gjennom hemmelige avgjørelser i domstolene.

Disse nye opplysningene tjener i så fall som bekreftelse på Eldrings omfattende kriminelle virksomhet. Videre danner opplysningene ytterligere grunnlag for å stille spørsmål ved Eldens prosessoppdrag, herunder hvor begrenset Eldens prosessførsel/handlingsrom faktisk er sett i lys av at flere av hans klienter også står på Eldrings kundeliste, samt at påtalemyndigheten kontinuerlig kan bestemme hvilke vitner og hva slags dokumentasjon som ikke kan benyttes. Kun Elden selv og/eller en reell etterforskning vil kunne avklare hvor dypt og i hvilke retninger Eldens åpenbare interessekonflikt går. Endelig vil disse opplysningene ikke bare bekrefte at påtalemyndigheten har interesse i å dekke over en rekke forhold, men også inkriminere ansatte i påtalemyndigheten.

Avslutningsvis under dette punkt skal det kort nevnes at administrerende direktør i Nordic Trustee (tidligere Norsk Tillitsmann), Ragnar Sjoner, er sentral i alle boprosesser relatert til Thule Drilling, dette gjennom sin kreditorrepresentasjon i boene til Thule Drilling, Norinvest og Brutel. De to sistnevnte boer er administrert av bostyrer Thomas Brandi i Selmer Advokatfirma. Slik opplyst til Olav har også Norinvest og Brutel fungert som et "uttappingsforetakende" for bostyrer Brandi m.fl., hvor hensikten har vært å bruke Thules konkurs som et springbrett for å plyndre store verdier ikke bare i Thuleboet men også i boene i Norinvest og Brutel. Olav er blitt opplyst at på tidspunktet for Brutels endelikt hos bostyrer Brandi, fantes det underliggende verdier for flere hundre millioner kroner, som da må antas holdt utenfor bobehandlingen. Olav har ingen mulighet for å kontrollere eller dokumentere om dette medfører riktighet, men i lys av all de tildekkingsoperasjoner og øvrig kriminell virksomhet som er blitt avdekket at har fått utfolde seg i forbindelse med boprosessene i disse selskapene, samt forgreninger til Sveits og Cappelen/Jensen-saken, bør boprosessen i Thule, Norinvest og Brutel gjøres til gjenstand for en objektiv, uhildet og grundig gransking. Det er mulig at den bebudede regjeringsoppnevnte granskingskommisjon i forbindelse med Cappelen/Jensen-saken kan være et egnet forum.

5. HABILITET

Kommisjonens leder er eller har vært partner i advokatfirmaet Elden. Selv om hun i herværende sak synes å ha erklært seg inhabil – jf nestleders henvendelse til Elden – har hun like fullt et så vidt nært forhold til advokatfirmaet Elden, som spenner seg over et langt tidsrom, dette sett i lys av de alvorlige forhold som advokat Elden synes innviklet i, at det fremstår som utenkelig at hennes ønsker om å beskytte Elden ikke vil kunne smitte over på de øvrige medlemmer av kommisjonen.

Dernest har Olav i sin bok – *Det store selvbedraget* (2014) – angrepet Fagernæs direkte. Alt tatt i betraktning foreligger det så vidt mange og vektige grunner for at saken ikke vil kunne få en objektivt og saklig behandling, med den sammensetting kommisjonen i dag har, og det anmodes følgelig om at habilitetsproblemet blir tatt opp til vurdering. I en slik vurdering vises det til tidligere EMD-President Luzius Wildhabers utredning om habilitet, og hvor det forventes at vurderingen tar konkret stilling til Wildhabers anførsler. Utredningen er vedlagt her som:

Bilag nr. 5 : Luzius Wildhabers redegjørelse om dommernes habilitet

Når Olav har fått oversendt leder Siv Hallgrens og nestleder Sven Ole Fagernæs sine vurderinger av habilitetsspørsmålet, forbeholder Olav seg retten til å vurdere dette, og eventuelt rette ytterligere spørsmål til Hallgren og Fagernæs hva angår den habilitetsproblematikk som fremdeles måtte foreligge.

6. AVSLUTTENDE KOMMENTARER

Selv etter at Kommisjonen på ny har henvendt seg til Elden, har det vist seg å være umulig å få Elden til å etterkomme kommisjonens krav om en forklaring på hans mange forsvareropdrag og interessekonflikter. Dette er uholdbart. Kommisjonen anmodes om å utbe seg et svar fra Elden på Olavs e-post av 24. mai 2017, se bilag nr. 21 til begjæringen av 4. januar 2018. Idet Eldens svar av 10. mai 2018 åpenbart ikke er tilfredsstillende, anmodes Kommisjonen om å foreta nødvendige grep for å få innhentet Eldens besvarelse på Kommisjonens to henvendelser.

Sett i lys av de alvorlige forhold som det er gitt et omriss av ovenfor og i gjenåpningsbegjæringen, anmodes det om at begjæringen gis høyeste prioritet, og at det nå tas stilling til – gjerne etter vurdering i samarbeid med habil påtaleinstitusjon – hvorvidt fullbyrdingen skal stanses, i alle tilfeller frem til alle forhold er avklart og vurdert. Her vises det til den rekke av absolutte mangler som prosessen lider under og som ikke har blitt adressert, og som utvilsomt og i stor grad skyldes Eldens mange inhabiliserende og konfliktskapende oppdrag, med den åpenbare risiko for å påføre klienter ubotelig skade.

Staten kan ikke kreve fullbyrdet en rettsavgjørelse som lider av at faktum bevisst er holdt utenfor prosessen mot Olav, dette bl.a. for å tjene påtalemyndighetens interesser i å kunne kontrollere/ha oversikt over landets narkotika- og hvitvaskingsoperasjoner. Like lite kan staten kreve fullbyrdet en avgjørelse som lider av at forsvarsadvokaten ikke har kunnet prosedere fritt innenfor advokatforskriftens rammer, men snarere har måttet balansere forsvaret opp mot andre interesser, herunder andre klienters interesser.

Med hilsen,

Hans Eirik Olav

Bekkestua, 29 juni 2018

BILAG NR 14

Siden er blank.

Bilag nr 1 til Bilag nr 14 finnes igjen som bilag nr. 18 i Gjenåpningsbegjæring (BILAG NR 12 ovenfor)

BILAG NR 14
Bilag nr 2 (s. 23-40)

République et canton de Genève
POUVOIR JUDICIAIRE
Ministère public

Geneva, March 6th 2017

INNKOMMET
ØKOKRIM
08 MAR 2017

P/9893/2011 MSC

Ministère public
Route de Chancy 6 B
Case postale 3565
CH - 1211 GENEVE 3
www.ge.ch/justice

ØKOKRIM
Mrs. Elisabeth HARBO-LERVIK
Senior public prosecutor
Postboks 8193 Dep
0034 OSLO
NORWAY

Réf : **P/9893/2011 MSC**
Your Ref. 62/11
à rappeler lors de toute communication

Also by fax +47 23 29 10 01 and email

Hans Eirik OLAV – your request for information dated February 28th 2017

Dear Madam,

I hereby answer your request dated February 28th 2017.

The above mentioned criminal proceedings P/9893/2011 was started in July 2011 for money laundering based upon two SAR filed by Swiss financial intermediaries, both mentioning either Ronald LEKARZ and Hans Eirik OLAV as the beneficial owners of a corporation and bank accounts.

Nevertheless, our investigations soon showed that a criminal investigation about the predicate offence was already going on in Norway against Mr. OLAV, so we informed our Norwegian colleagues in August 2011 about our case.

We were then asked for assistance in October 2011, and provided evidence to Norway on February, March, April and May 2012, as well as September 2014. We also asked Norway for assistance in September 2012 and August 2013, and were served the requested evidence.

During that time, we've experienced a close and fruitful cooperation with our Norwegian colleagues, which made us aware quite soon that Mr. OLAV would most probably be tried in Norway, so that we decided to focus our investigations on Mr. LEKARZ.

Only Mr. LEKARZ was indicted (*mis en prévention*), interviewed, and given access to the proceedings. In the end only Mr. LEKARZ was sentenced, and the proceeds of crime held on his account forfeited and given back to the plaintiff.

There were no assets left belonging to Mr. OLAV. Mr. OLAV himself never showed up nor made any request to us.

In a few words, we fairly soon decided that Mr. OLAV was no more a target to us since he was prosecuted in Norway. So when the sentence against Mr. LEKARZ entered into force in August 2015, we simply closed our case.

In our opinion, in our proceedings neither has Mr. OLAV been found innocent nor can he claim that charges brought against him were dropped. *Our decision not to investigate him was solely the result of a division of tasks with Norway.*

I was recently asked the same questions by Mr. Håkon JUELL HASSEL, who acts as Mr. OLAV's lawyer, and gave him the same answers. Please find attached the email correspondence that we had with Mr. JUELL HASSEL.

I hope these explanations are of some help.

Best regards,

Claudio MASCOTTO
Prosecutor
claudio.mascotto@justice.ge.ch

Appendix mentioned

Mascotto Claudio (PJ)

De: Mascotto Claudio (PJ)
Envoyé: lundi 27 février 2017 18:12
À: 'Håkon Juell Hassel'
Objet: RE: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

Sir,

I'm afraid I can't give you any other response than the one I already gave you.

You can find more information on Swiss legislation on the official website :
<https://www.admin.ch/gov/en/start/federal-law/classified-compilation.html>.

You can also ask for advice a lawyer based in Geneva; a selection of English speaking economic crime specialists is available on the bar association site : <https://www.odage.ch/>

Regards,

Claudio Mascotto

Claudio MASCOTTO

Procureur

Ministère public

Route de Chancy 6B – 1213 Petit-Lancy
Case Postale 3565 – CH-1211 Genève 3
Tél. : +41 22 327 64 64 – Mobile +41 79 416 56 65
Greffière : +41 22 327 68 05 – Fax : +41 22 327 65 00
www.ge.ch/justice

Ce courrier électronique et tous fichiers inclus sont privés et expressément destinés à l'individu ou l'entité à qui il est adressé. Si vous avez reçu ce courrier par erreur, veuillez le retourner à l'adresse de l'expéditeur en mentionnant qu'il ne vous concerne pas, et détruisez-le. // This email and any files transmitted with it are private and intended solely for the use of the individual or entity to whom they are addressed. If you have received this email in error please return it to the address it came from telling them it is not for you and then delete it from your system.

De : Håkon Juell Hassel [mailto:h.j.hassel@elden.no]
Envoyé : lundi 27 février 2017 16:50
À : Mascotto Claudio (PJ)
Cc : Di Lenardo Ana (PJ); Tshitundu Samuel Makenga (PJ)
Objet : SV: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

Mascotto,

With all due respect, we have asked what is demanded legally for Mr Olav to access his case files in the prosecution he underwent in your country, or at least what administrative organ in Switzerland that might answer this.

We have also – in order to assess access in Switzerland – asked what the prosecution in Switzerland consisted of.

Kindly answer without further delay.

Best regards,
Håkon Juell Hassel
lawyer

www.elden.no

Fra: Mascotto Claudio (PJ) [<mailto:claudio.mascotto@justice.ge.ch>]

Sendt: 24. februar 2017 16:05

Til: Håkon Juell Hassel

Kopi: Di Lenardo Ana (PJ); Tshitundu Samuel Makenga (PJ)

Emne: RE: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

Sir,

I refer to my answer dated February 10th 2017.

I suggest that you turn to the Norwegian competent authorities, to whom all the documents were remitted.

Should my Norwegian colleagues need further assistance, we would of course gladly answer any additional formal request for mutual legal assistance.

Kind regards,

Claudio MASCOTTO

Claudio MASCOTTO

Procureur

REPUBLIQUE
ET CANTON
DE GENEVE

POST TENEDRAS LUX

POUVOIR JUDICIAIRE

Ministère public

Route de Chancy 6B – 1213 Petit-Lancy

Case Postale 3565 – CH-1211 Genève 3

Tél. : +41 22 327 64 64 – Mobile +41 79 416 56 65

Greffière : +41 22 327 68 05 – Fax : +41 22 327 65 00

www.ge.ch/justice

Ce courrier électronique et tous fichiers inclus sont privés et expressément destinés à l'individu ou l'entité à qui il est adressé. Si vous avez reçu ce courrier par erreur, veuillez le retourner à l'adresse de l'expéditeur en mentionnant qu'il ne vous concerne pas, et détruisez-le. // This email and any files transmitted with it are private and intended solely for the use of the individual or entity to whom they are addressed. If you have received this email in error please return it to the address it came from telling them it is not for you and then delete it from your system.

De : Håkon Juell Hassel [<mailto:h.j.hassel@elden.no>]

Envoyé : vendredi 24 février 2017 15:41

À : Mascotto Claudio (PJ)

Cc : Di Lenardo Ana (PJ); Tshitundu Samuel Makenga (PJ)

Objet : SV: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

Mr Mascotto,

I refer to the below e-mail and kindly ask you to respond ASAP.

Amongst the questions there is the need to clarify what is demanded (in terms of level of prosecution) to have the right to access case file.

In case there is a separate administrative organ in Switzerland that handles requests in regards to right to access of case file, I refer to the administrative guidance duty and kindly ask you to refer ASAP to such relevant organ.

Best regards
Håkon Juell Hassel
lawyer

www.elden.no

Fra: Håkon Juell Hassel

Sendt: 21. februar 2017 09:20

Til: Mascotto Claudio (PJ)

Kopi: Di Lenardo Ana (PJ); Tshitundu Samuel Makenga (PJ)

Emne: SV: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

Mr Mascotto,

You are stating in the e-mail below that Mr. Olav was never indicted in the Swiss proceedings, and that he therefore does not have the right to access to evidence in your domestic proceedings.

I kindly ask you to specify which level of prosecution is demanded to have the right to access to evidence.

I also ask you to describe when the prosecution against Mr Olav started, when it was concluded and what charges Mr Olav was prosecuted for.

Kindly explain / elaborate on the process and criteria regarding the evidence in Olav's case.

Best regards
Håkon Juell Hassel
lawyer
www.elden.no

Fra: Mascotto Claudio (PJ) <claudio.mascotto@justice.ge.ch>

Sendt: 10. februar 2017 12:18

Til: Håkon Juell Hassel

Kopi: Di Lenardo Ana (PJ); Tshitundu Samuel Makenga (PJ)

Emne: RE: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV
30.06.1956

Sir,

Hans Eirik OLAV has never been indicted in the proceedings P/9893/2011, which ended with the sentencing of Mr. LEKARZ and the forfeiture of stolen assets.

Mr. OLAV has therefore never had the right to access the evidence in our domestic proceedings.

Nevertheless, Norway has requested and obtained through mutual legal assistance all the evidence available and deemed necessary for its case against Mr. OLAV, and I suppose that Mr. OLAV was granted access to these documents.

Kind regards,

Claudio MASCOTTO

Claudio MASCOTTO

Procureur
Ministère public
Route de Chancy 6B – 1213 Petit-Lancy
Case Postale 3565 – CH-1211 Genève 3
Tél. : +41 22 327 64 64 – Mobile +41 79 416 56 65
Greffière : +41 22 327 68 05 – Fax : +41 22 327 65 00
www.ge.ch/justice

Ce courrier électronique et tous fichiers inclus sont privés et expressément destinés à l'individu ou l'entité à qui il est adressé. Si vous avez reçu ce courrier par erreur, veuillez le retourner à l'adresse de l'expéditeur en mentionnant qu'il ne vous concerne pas, et détruisez-le. // This email and any files transmitted with it are private and intended solely for the use of the individual or entity to whom they are addressed. If you have received this email in error please return it to the address it came from telling them it is not for you and then delete it from your system.

-----Message d'origine-----

De : Håkon Juell Hassel [<mailto:h.j.hassel@elden.no>]

Envoyé : vendredi 10 février 2017 10:40

À : Mascotto Claudio (PJ)

Cc : John Christian Elden

Objet : VS: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956

I refer to the below e-mail sent you on 3rd February 2017, with the attached letter and penalty order regarding the above mentioned case.

We have not received an answer, nor the requested case file(s).

Since the case involves a matter of great urgency for our client, we kindly ask for your prompt reply including delivery of said case file(s) as soon as possible.

Best regards
Håkon Juell Hassel
lawyer

Fra: Håkon Juell Hassel
Sendt: 3. februar 2017 12:59
Til: claudio.mascotto@justice.ge.ch
Kopi: John Christian Elden
Emne: INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE AGAINST HANS
EIRIK OLAV 30.06.1956

Claudio Mascotto,

Enclosed is a letter in regards to the above case..

Best regards
Håkon Juell Hassel
lawyer

-----Opprinnelig melding-----
Fra: Håkon Juell Hassel [mailto:h.j.hassel@elden.no]
Sendt: 3. februar 2017 13:00
Til: Håkon Juell Hassel
Emne: Message from "RNP0026738E7C10"

Denne e-posten ble sent fra "RNP0026738E7C10" (MP C3503).

Skanningsdato: 03.02.2017 13:00:25 (+0100) Spørsmål til: fax18141814@elden.no

Ministère public
Attention: Prosecutor
Route de Chancy 6 B
Case postale 3565
1211 Genève 3

Sent pr e-mail

Oslo, 03.02.2017

Lawyer in charge: John Christian Elden

**INSPECTION OF DOCUMENTS RELATED TO CRIMINAL CASE
AGAINST HANS EIRIK OLAV 30.06.1956**

I write to you on behalf of our client, Hans Eirik Olav.

As described in attached letter dated 19.08.2011 below, criminal proceedings was initiated against Olav by the public prosecutor's office.

Enclosure 1: Letter from Ministère public to Økokrim dated 19.08.2011.

I kindly request a copy of the complete entire file in the case.

In the translated version of the penalty order against Mr. Ronald Lekarz (enclosed below), it is stated that his case represents «... actions closely linked to those of these proceedings against Hans Eirik OLAV» (page 1 third last section).

Enclosure 2: Translated version of penalty order dated 16.07.2015.

I therefore assume the documents that I request also encompasses the documents in the case against Mr Lekarz.

If that is not the case, I request a copy of the documents in Mr. Lekarz's case in light of that expressed close connection between the cases.

I assume the documents are available electronically in form of scanned files

I kindly await your prompt response and expedition.

03.02.2017

ADVOKATFIRMAET ELDEN DA

For John Christian Elden

Håkon Juell Hassel
lawyer

John Christian Elden (H)
Karen Forbriggd
Eric Lindset
Anders Brovæet (H)
Thomas Bergø (MBA)
Thomas Randby (H)
Bjørn Ruafjord
Nadia C. Hall
Asli Aas-Hansen
Ailid Holden
Henrik Biksud
Gunhild Bergan
Lars Christian Sunde
Siv Hallgren
Håkon Juell Hassel
Solveig Kristine Heglin
Eldbjørg H. Morllinsen
Anders Lovlie (H)
Sidsel Kairalen
Bengi Haadem Hoff
Geran Møller Christensen
Sol Elden
Håkon Bodahl-Johansen
Marion Haaland
Tale Helgetad
Per Magne Kristensen
Linda Ellisen Eide
Hugo Hansen
Christian C. Fiemmen Johansen
Sindre Reimers Røing
Max Henrik Jørgensen
Jostein Løken
Ulrik Sverdrup Thygeson
Hanne Wold Johansen
Ida Andersen
Alexander Solhus
Marle Graftegrøff Nøstberg
Marlin Richardson
Morten Andreassen
Hilde Wigg Nicolaysen
Halvor Dahle Meland
Elisa Eylands Brandsås
Stw Skjelvedt Lund
Konkursjef Haldt Halvorsen
(Advokatassistent DNA)

REPUBLIQUE ET CANTON DE GENEVE
Pouvoir judiciaire
Ministère public

Ministère public
Route de Chancy 6B
Case postale 3565
1211 Genève 3

Recommandée
ØKOKRIM
Pb 8193 Dep
0034 Oslo
Norway

Attn Mr. Pøtter NORDENG

Réf: P/9893/2011 - MSC
à rappeler lors de toute communication.

Geneva, August 19th, 2011

Hans EIRIK OLAV / Ronald LEKARZ

Sir,

I am in charge of the above mentioned proceedings, initiated against Ronald LEKARZ and Hans Eirik OLAV, after a suspicious activity report was filed by two Swiss financial intermediaries.

In substance, we were informed that Ronald LEKARZ and Hans Eirik OLAV were the beneficial owners of the account # 304.1411 opened in January 2008 and held by *Strategic Alliance Corp (BVI)* with Bank Julius Bär in Geneva.

On that account, USD 6'500'000 were credited on January 24, 2008 from *Thule Drilling ASA*, a Norwegian corporation.

These funds were then debited from the *Strategic Alliance Corp (BVI)* account mainly as follows :

- USD 740'000 on January 31, 2008 to the account # 0240-802986 held by Hans Eirik OLAV with UBS in Zürich ;
- USD 1'000'000 on February 1st, 2008 to the account # 0015.9267 held by Ronald Edward LEKARZ with Julius Bär ;
- USD 1'500'000 on February 6th 2008 to the account # NO77 6005 0763 601 held by *Profilgest Management SA* by Nordea Bank Norge ASA in Oslo, 17, Middelthunsgaten

Ministère public • Route de Chancy 6B • 1213 Petit-Lancy
Tél. +41 (22) 327.64.63 et 327.64.64 • Fax +41 (22) 327.65.00 • www.geneve.ch
Horaires d'ouverture: 8h00 - 12h00 et 14h00 - 17h00 • Horaires de réception téléphonique: 8h30 - 12h00 et 14h00 - 17h00
Ligne de bus : lignes L, K, 19, 2, 20, arrêt Quidort / Ligne 10 arrêt Claire-Vue

Lettre - MSC -

- a payment related to the acquisition of the shares of the Norwegian corporation *Dynapel*, then changed into *N/a* ;
- USD 1'000'000 on May 8th, 2008 to the account # CH57 0866 7005 8174 8183 9 held by *Norinvest Ltd* with EFG bank in Geneva - a payment related to the acquisition of the shares of *Thule Drilling* ;
- NOK 1'900'000 on October 29th, 2009 to the account # 40018527328 held by *Otto Malta Limited* with Bank of Valletta PLC, in St. Venera, Malta ;
- 1'100 Ounces of gold on October 20th 2009 to the account # 6472.1920 held with HSBC Bank USA N.A. London Branch, with the instruction « transfer to Bank of Valetta, Malta ».

In our proceedings, we seized the bank records of the following accounts :

- with Julius Bär in Geneva ;
 - # 0015.9267 held by Ronald Edward LEKARZ ;
 - # 0304.1411 held by *Strategic Alliance Corp (BVI)* (beneficial owners : Ronald LEKARZ and Hans Eirik OLAV) ;
 - # 0304.6301 held by Hans Eirik OLAV (never used) ;
- with EFG Bank in Geneva :
 - # 581748 held by *Norinvest Ltd (BVI)* (beneficial owner ; Anders Ivar OLSEN ; power of attorney ; Thomas Steen BRANDI) ;
- with UBS SA in Geneva ;
 - # 0240-802986 held by Hans Eirik OLAV.

Except the account of Hans Eirik OLAV with EFG Bank, all accounts were closed.

We didn't seize any assets so far.

This information is transmitted to you according to art. 67a IMAC (http://www.admin.ch/ch/fr/rs/c351_1.html). It is intended only to allow you to progress in your domestic investigations, and it may be used to submit an MLA request to Swiss authorities in order to obtain evidence (bank records), funds seizure, and even funds repatriation under certain circumstances.

Under no circumstances may this information be used itself as evidence, nor can it be used for tax or economic policy purposes.

Useful tips about submitting a request for mutual legal assistance to Swiss authorities can be found, for some in english, on the website of the Swiss Federal Office of Justice (<http://www.rhf.admin.ch/rhf/fr/home/straf/wegleitungen.html>).

Should you need further information, please don't hesitate to contact me.

Yours sincerely,

Claudio MASCOTTO
Prosecutor
claudio.mascotto@justice.ge.ch

Copy to : Office fédéral de la Justice (Federal Office of Justice), Entralpe pénale
Internationale, Bundesrain 20, 3003 Berne

2

[Logo]

REPUBLIC AND CANTON OF GENEVA
Judiciary
Public Prosecutor's Office

[Stamp: Received on
20 July 2015]

Route de Chaney 6B
P. O. Box 3565
1211 Geneva 3

Ref: P/9893/2011 - MSC
to be quoted in all correspondence

Received by
[Initials] _____

**CRIMINAL COURT
ORDER
OF 16 JULY 2015**

HAVING REGARD TO THE PROCEEDINGS P/9893/2011

The Accused: Ronald Edward LEKARZ.
Date of Birth: 9 September 1955
Country of origin: USA
Domicile: 4883 Montgomery Road, P.O. Box 2120, Ellicott City MD,
USA
Represented by (principal): Mr Olivier PECLARD, attorney, chemin Kermely 5, P.O. Box
473, 1211 Geneva 12
Place of detention: ---
Plaintiff(s) or other participant(s): *Thule Drilling AS* in liquidation, assisted by Mr Pierre BYDZOVSKY,
attorney, Etude Borel & Barbey, Rue de Jargonnant 2, P.O. Box 6045,
1211 Geneva 6

IN FACT

The criminal proceedings P/9893/2011 were opened on 7 July 2011 by Geneva's Public Prosecutor following money laundering information from the *Money Laundering Reporting Office of Switzerland* (MROS), which was suspicious of two financial intermediaries of Geneva.

Thule Drilling AS, in liquidation to date, has consequently filed a complaint on 2 December 2013 and is the plaintiff.

Mutual legal assistance proceedings CP/349/2011 were in parallel initiated by the Public Prosecutor's Office of Geneva, upon request of prosecuting authorities of Norway, which filed actions closely linked to those of these proceedings against Hans Eirik QLAV.

Two mutual legal assistance requests, of 26 September 2012 and 16 January 2015, from the Public Prosecutor's Office of Geneva to the prosecuting authorities of Norway have allowed the submission of a copy of the proceedings of Norway in the proceedings of Geneva. A request of 27 November 2014 to Malta allowed the submission of banking documents.

On the merits, the complaint established the following acts, perpetrated between 2007 and 2011 in Geneva, of which Ronald LEKARZ is accused in these proceedings:

Ronald Edward LEKARZ,

- acting jointly with Hans Eirik OLAV,
- acquired *Strategic Alliances Corporation BYI* (hereinafter: SAC) with the latter from Tournaire et Associés in Geneva at the end of 2007;
- then attempted at first, at the end of 2007, to open an account for SAC with *UBS* in Geneva under the no. 0240-477 346, for the purposes of receiving the proceeds of a breach of trust committed to the detriment of *Thule Drilling AS* (under Norwegian law, specialising in the construction of oil drilling platforms) and sent the account details to Peter GJESSING of *Thule Drilling* on 27 December 2007 for these purposes;
- subsequently, following the failure of this attempt, has opened another account 304'1411 in the name of SAC with *Julius BÄR* in Geneva, for the purposes of receiving the proceeds of the same breach of trust committed to the detriment of *Thule Drilling AS*;
- has provided the details of the successive banks accounts of SAC to *Thule Drilling's* employee responsible to make payments;
- has received unlawfully and in order to make illicit profits, on the account 304'1411 of SAC with *Julius BÄR*, which he controlled together with Hans Eirik OLAV, USD 5'500'000 transferred from the account of *Thule Drilling AS* with *Skandnaviska Enskilda Banken* in Oslo on 24 January 2008, namely the proceeds of the breach of trust committed by Hans Eirik OLAV to the detriment of *Thule Drilling AS* - Hans Eirik OLAV having, in his capacity of chairman of the board of directors of *Thule Drilling AS*, unlawfully ordered the transfer of USD 5'500'000 to the account 304'1411 of SAC with *Julius BÄR* and of USD 500'000 to an account held and controlled by Ronald LEKARZ in the United Arab Emirates, that is a total of USD 6'000'000, for the deceitful purpose of a remuneration which was in fact not due, and in order to unlawfully obtain those amounts together with Ronald LEKARZ;
- then on 31 January 2008, transferred USD 740'000 from the account 304'1411 of SAC with *Julius BÄR* to the account 0240-802'986 held by Hans Eirik OLAV with *UBS* Geneva (*UBS* account from which the funds were then withdrawn in cash and respectively transferred to different accounts in Switzerland or abroad to the profit of OLAV or of third-parties, the *UBS* account which was finally closed on 8 May 2009);
- transferred on 1st February 2008 USD 1'000'000 from SAC's account 304'1411 with *Julius BÄR* to the account 15.9267 which he held in his name with *Julius BÄR*;
- transferred on 6 May 2008 USD 500'000 from his account 15.9267 with *Julius BÄR* to buy shares on *Norinvest's* account 581748 with *EFG Bank* in Zurich;
- transferred on 8 May 2009 USD 1'000'000 from SAC's account 304'1411 with *Julius BÄR* to buy shares on *Norinvest's* account 581748 with *EFG Bank* in Zurich;
- transferred on 15 December 2009 USD 644'875 in gold from his account 15.9267 with *Julius BÄR* to the digital account 0128394 "*Asagranite*" which he held in his name with *BSI* in Geneva and NOK 596'596 on 18 December 2009 (after which his account with *Julius BÄR* was closed on 18 December 2009) -- being emphasised that *the assets of BSI account are attached*;

- debited yet again from SAC's 304'1411 account with *Julius B&R* (further to which, the latter [account] was closed on 2 December, 2009);
 - USD 1'500'000 on 6 February 2008 on the account of Profilgest with *Nordea Bank* in Oslo for the purchase of shares;
 - USD 300'000 on 6 February 2008 and USD 150'000 on 2 July 2008 on Mohammed AL GOSAIBI's account 0306735792 with *Samba Financial Group Al Khobar*, with respect to legal fees according to the wording;
 - EUR 30'000 on 23 September 2009, NOK 86'799 and NOK 153'200 on 29 September 2009 in cash in favour of Saelid Cato;
 - NOK 100'000 and NOK 200'000 on 13 October 2009 in cash in favour of Hans Olav BLDRING;
 - NOK 1'900'000 NOK on 29 October 2009 on the account 40018527328 of *Otto Malta Ltd.* with *Bank of Valetta* in Malta, controlled by Erik Hans OLAV;
 - USD 1'130'000 in gold on 30 October 2009 on the 17743 account of *Otto Malta Ltd* with *Bank of Valetta* in Malta, controlled by Erik Hans OLAV;
- used USD 500,000 received on his account in Dubai for different payments made to the United Arab Emirates;
- it being understood that these acts have led to the unjust enrichment of Ronald LEKARZ, Hans Erik OLAV and third parties, up to a total amount of USD 6'000'000 USD, and have caused to *Thule Drilling AS*, prejudice of similar magnitude, and that these have also prevented, if not grievously complicated, the reconstitution of the flow of funds and the confiscation respectively the restitution of the proceeds of crime.

Ronald Lekarz's assets on the 0128394 digital account "*Asagranite*" with BSI - totaling to date the equivalent of around 660'000 CHF - have been seized as being the proceeds of crime. *Thule Drilling AS* claims a refund thereof.

Ronald Lekarz sought the services of an attorney, requested the lifting of the attachment of his assets and offered to come and explain his case in Geneva.

Ronald Lekarz was placed in custody on 6 November 2013 for breach of trust and money laundering in respect of the acts described above. He was then informed of the proceedings.

Ronald Lekarz contested any unlawful activity, stating that he was or at least thought he was the sole shareholder of *SAC*, that he was not aware of the amounts being debited from the account of *SAC* with *Julius B&R*-account in favour of OLAV's friends, that *SAC* was set up to help *Thule Drilling* solve the problems in the Persian Gulf, and that the amount of USD 6'000'000 USD was due as success fee.

Ronald Lekarz did not appear at the hearing of 8 January 2014, during which the liquidators of *Thule Drilling* confirmed their plaint.

Ronald Lekarz was heard again on 8 April 2014. He stated he had to hold the shares of *SAC* in a fiduciary capacity, namely as trustee for Gulf investors whose identities he refused to reveal. He confirmed that the 6,000,000 USD was owed to him.

for his work, and explained that these constituted the initial investment for the business which SAC intended to develop in the Gulf.

Ronald LEKARZ did not attend the hearings of 17, 18 and 19 September 2014.

Ronald LEKARZ subsequently pretended to be in financial difficulty and went on to announce – usually at the last moment – that he would not attend the hearings conducted, the last one being on 14 April 2015, despite the fact that he was informed that he could request that his costs be borne and that safe-conducts would be issued to him.

Ronald LEKARZ again promised to indicate his availability, to submit his air tickets to Europe and to attend the new hearings. He eventually, through his lawyer, requested the Legal Assistance Service to apprise him of the cost of his travel to Geneva, so that his lawyer was able to purchase and dispatch air tickets for him to attend a preliminary hearing on 16 July 2015.

On the eve of the hearing, namely on 15 July 2015, Ronald LEKARZ apprised his lawyer that a swollen knee prevented him from traveling, without producing however any medical certificate demonstrating that an occurrence of this nature would prevent him from traveling and being questioned. Ronald LEKARZ promised to come during the week of 27 July 2015.

The Public Prosecutor held that Ronald LEKARZ was not validly excused since his behavior showed a lack of interest in the proceedings and a lack of consideration for the victim and the prosecutors. Scheduling a new hearing would have likely met with a new postponement.

However, the inquiry is complete and the bankruptcy estate of *Thule Drilling* should retrieve the assets which are still available.

The proceedings showed that the transfer instructions were given by Ronald LEKARZ and Hans Eirik OLAV, through *Profilgest*.

On 12 January 2015, the District Court of Oslo sentenced Hans Eirik OLAV to 4 years of imprisonment for breach of trust of USD 6'000'000 occasioned to the detriment of *Thule Drilling*. The Norwegian judges noted that OLAV was unjustly enriched by these criminal acts amounting to 4,050,000 USD, LEKARZ by USD 2'350'000 and AL GOSAIBI, their partner in the Gulf, by USD 450'000 USD.

During his hearing in the USA on 6 October 2014 in connection with the Norwegian proceedings, Ronald LEKARZ stated that he knew that OLAV was the other shareholder of SAC (minutes, p. 64 *et seq.*), while contending that neither him nor OLAV were actually the beneficial owners, but that he acted as trustee for the Gulf investors. LEKARZ also denied having a personal account in Switzerland (minutes, p. 141) before acknowledging the contrary (*ibid.*, p. 152 *et seq.*), while claiming to be unaware that USD 1 million had been transferred from SAC's account with *Julius B&R* (*ibid.*, p. 155) and then asserting that it was in fact related to the funds of SAC (*ibid.*, p. 158). LEKARZ also admitted to having transferred funds from the Maltese account but stated that he was unaware that it was OLAV's account (*ibid.*, p. 159-160). LEKARZ finally denied having received funds from OLAV, before refusing to answer to this question (*ibid.*, p. 160).

However, it has been concluded from the Norwegian inquiry and a rogatory commission in Malta in these proceedings is that *Otto Malta Ltd* or at least the assets on the account

which it held in Malta with *HSBC* actually belonged to Hans Eirik OLAV, and that the latter had instructed *HSBC* in May 2011 to sell gold and transfer its equivalent value to a personal account which he had just opened with *Bank of Valletta* in Malta. On 15 June 2011, USD 60'000 were credited from this account with *Bank of Valletta* held by OLAV to an account held by LEKARZ with *Wells Fargo Bank* in Philadelphia in the USA.

In addition, USD 1'557'000 were then transferred from the Hans Eirik OLAV's account to the *Bank of Valletta* in Malta to *CSCS Partners Inc.*'s account with UBS Monaco, of which the official beneficial owner is Alexander VIK (former shareholder of *Thule Drilling*). From the latter account, USD 60'000 had, yet again, been transferred on 30 September 2011 to the account held by LEKARZ with *Wells Fargo Bank* in Philadelphia in the USA.

The facts shall be held as proven, and the denials and explanations of Ronald LEKARZ shall be deemed implausible.

It will be noted that there was a particularly poor collaboration on the part of Ronald LEKARZ. Ronald LEKARZ systemically lied and made up fancy explanations and has demonstrated a nonchalant attitude, to say the least, towards authorities investigating his acts. Ronald LEKARZ has not even made any effort to compensate the victim. In particular, he never offered to refund part of the proceeds of the offence which were still available in Switzerland.

The accused is 59 years old, married and has children. He works as consultant and claims to have no income or wealth. However, he is seemingly the owner of his house in the USA. He submitted US tax returns showing a gross revenue of USD 48'000 in 2009, USD 24'100 in 2010, USD 8'770 USD in 2011, USD 11'700 in 2012 and USD 33'000 in 2013. It is noted that his tax return in 2011, also the smallest, makes no mention of the USD 120'000 received during that year into an account in the United States nor the USD 1'000'000 USD kept in Switzerland.

The accused has no criminal record in Switzerland.

IN LAW

The alleged facts are established. They are constitutive of concurrent breach of trust (Art. 138 CC) and money laundering (Art. 305 *bis* CC).

These offenses were carried out concurrently, in that each party acted in concert with the other, that is by joining and participating fully and without reserve in the decision, organisation and materialisation of the offenses to the extent that and in conditions which made it seem like they are the main authors, each of them wishing the acts perpetrated to be acknowledged as his own action, whether or not he participated in the actual execution thereof.

The sentence is determined according to the guilt of the perpetrator, in particular according to the severity of the facts, his intent, his background and his personal situation (Art. 47 CC).

Since these offenses run concurrently, the penalty of the most serious offense will be increased by a reasonable degree (Art. 49 para. 1 CC).

Financial gain is the sole purpose of the accused's intentions, without any consideration whatsoever for the property of others. His collaboration was particularly poor.

Given the seriousness of the offences and considering the statutory limit of the sentence provided for the Criminal Court Order, the offender shall be sentenced to pay a monetary fine of 180 daily penalty units.

Taking into consideration the resources of the offender, the daily penalty unit is fixed to an amount of CHF 500.

The sentence shall be conditional and the probation shall be fixed to a period of five years (Art. 42 paras. 1 and 2 CC).

A forthwith fine of CHF 10'000 shall be immediately upheld (Art. 42 para. 4 CC). Alternatively, the offender shall be subject to a custodial sentence of three months if he fails to pay the fine.

The attached balance of the assets in the digital account 0128394 *Asagranite* held by Ronald LEKARZ in his own name with *BSI* Geneva shall be returned to *Thule Drilling AS*, in liquidation (Art. 70 para. 1 *in fine* CC, Art. 267 para. 3 and Art. 353 para. 1 let. h CPC). In addition, *Thule Drilling* shall bring civil action against the offender.

The offender shall be sentenced to pay the procedural costs, except the costs relating to the *ex officio* defence (Art. 422 and Art. 426 para. 1 CPC), subject to any reimbursement of the lawyer fees as per Art. 135 para. 4 CPC.

A subsequent decision shall be taken regarding the offender's lawyer's fees.

RULING

Therefore, the Public Prosecution:

1. Declares Ronald Edward LEKARZ guilty of breach of trust (Art. 138 CC) and money laundering (Art. 305bis CC).
2. Sentences him to a monetary fine of 180 daily penalty units.
Fixes the daily penalty unit to an amount of CHF 500.
Grants the benefits of a conditional sentence to the convict.
Fixes the probation to a period of five years.
Upholds a forthwith fine of CHF 10'000.
States that the convict shall be subject to a custodial sentence of three months if he fails to pay the fine.
3. Orders the restitution to *Thule Drilling AS*, in liquidation, on its behalf to Mr. Pierre BYDZOVSKY, Etude Borel & Barbey, Rue de Jargonnant 2, P.O. Box 6045, 1211 Geneva 6 – of the remaining balance of the attached assets in the digital account 0128394 *Asagranite* held by Ronald LEKARZ with *BSI* Geneva.
Refers *Thule Drilling AS*, in liquidation, to bring civil action against Ronald Edward LEKARZ for its civil claims resulting from the offences.
4. Sentences Ronald Edward LEKARZ to pay the procedural costs – excluding the *ex officio* lawyer's fees (to be determined later) and the translator's fees (CHF 4'553) – amounting to CHF 4'500, including criminal fees amounting to CHF 2'000.
States that the fees of the *ex officio* lawyer shall be subject to a separate decision.

5. Notifies this Order to:

- Ronald Edward LEKARZ, residing at 4883 Montgomery Road, P.O. Box 2120, 21043 Ellicott City MD, USA, but electing domicile at the office of Mr. Olivier PECLARD, attorney, chemin Kermely 5, P.O. Box 473, 1211 Geneva 12;

- *Thule Drilling AS*, in liquidation, represented by its counsel Mr. Pierre BYDZOVSKY, attorney, Etude Borel & Barbey, Rue de Jargonnant 2, P.O. Box 6045, 1211 Geneva 6;

6. Sends a copy of this Order, once final and binding, to:

- Cantonal Population and Migration Office (*Office cantonal de la population et des migrations*)

- Money Laundering Reporting Office (*Bureau de communication en matière de blanchiment d'argent*).

Geneva, 16 July 2015

[Signature]

Ana DI LENARDO

Bailiff

[Signature]

Claudio MASCOTTO

Prosecutor

[Stamp: Public Prosecutor's Office – Republic and Canton of Geneva]

BILAG NR 14
Bilag nr 3 (s. 41-44)

Økokrim
v/ Maria Bache Dahl og Elisabeth Harbo-Lervik
Postboks 8193 Dep.
0034 Oslo

Sendt pr e-post

Oslo, 29.03.2017

Oppdragsansvarlig advokat: John Christian Elden

HANS EIRIK OLAV, F. 30.06.1956 MV

Det vises til inngitt tilsvar av 16.03.2017 fra Økokrim mottatt 21.03.2017. Videre vises det til skriv fra Økokrim av samme dato (16.03.2017).

Redegjørelsen fra Økokrim innebærer at Olav sin mulighet til å få prøvet sin sak (anken / begjæringen) ytterligere pulveriseres fordi Økokrim unnlater å vise til grunnlaget for de anførsler og påstander som gjøres gjeldende i tilsvaret (se like nedenfor).

Påtalemyndigheten må forutsettes å kunne redegjøre nettopp for forhold som angår egen straffesaksbehandling.

Av hensyn til pågående arbeid med supplerende støtteskriv bes det derfor om at følgende anførsler / påstander (tilsvaret side 3 avslutningsvis) avklares:

- I støtteskriv av 15.02.2017 på side 6 siste hele avsnitt fremkommer det at det er erkjent at påtalemyndighetens vurdering av opplysning av saken var lovstridig i relasjon til strl. (1902) § 275.

Likeledes fremkommer det i samme skriv øverst på side 7 at både påtalemyndigheten og Oslo tingrett har bygget på en rettslig uriktig oppfatning av lovhjemmelen (strl. (1902) § 275) og hva kravet til tarv forutsetter.

Økokrim bestrider dette i tilsvaret.

Borgarting lagmannsrett har imidlertid i beslutningen av 12.10.2015 på side 6 annet avsnitt vist til at Økokrim har hevdet at det var uten betydning for tiltalen om Thule fikk noen motytelse for betalingen på 6 MUSD, og at denne begrunnelsen for å motsette seg å foreta etterforsknings-skrittene var uheldig. Lagmannsretten uttaler også at den anser det sentralt om Thule fikk motytelser for pengene. Det er også referert til disse uttalelsene i beslutningen fra lagmannsretten av 03.06.2016.

John Christian Elden (H)

Karen Forbrigd

Eric Lindset

Anders Brosveet (H)

Thomas Berge (MBA)

Thomas Randby (H)

Bjørn Rudjord

Nadia C. Hall

Astri Aas-Hansen

Arild Holden

Henrik Bliksrud

Gunhild Bergan

Lars Christian Sunde

Siv Hallgren

Håkon Juell Hassel

Solveig Kristine Høgtun

Eldbjørg H. Martinsen

Anders Løvlie (H)

Sidsel Katralen

Bengt Haadem Hoff

Gøran Møller Christiansen

Sol Elden

Håkon Bodahl-Johansen

Marion Haaland

Tale Helgerød

Per Magne Kristiansen

Linda Ellefsen Eide

Hugo Hansen

Christian C. Flemmen Johansen

Sindre Reimers Rising

Max Henrik Jespersen

Jostein Løken

Ulrik Sverdrup Thygeson jr

Hanne Wold Johansen

Ida Andenæs

Alexander Solhus

Marte Greftegreff Nøstberg

Martin Richardsen

Morten Andreassen

Hilde Wiig Nicolaysen

Halvor Dahle Meland

Elisa Eylands Brandsås

Siv Skatvedt Lund

Kontorsjef Heidi Halvorsen

(Advokatassistent DNA)

Anser Økokrim at lagmannsretten her gir uttrykk for uriktig lovforståelse i relasjon til forståelsen av strl. (1902) § 275 og vilkåret tarv? I bekreftende fall bes Økokrim redegjøre for hva den anser å være korrekt rettslig forståelse.

- I støtteskrivet av 15.02.2017 side 14 flg er det som ankegrunn angitt og redegjort for at lagmannsretten uriktig har bygget på at inhabilitet tidligere var anført og vurdert i saken (lagmannsretten side 9 øverst). Dette er i støtteskrivet satt i forbindelse med at Økokrim i påtegning av 02.11.2016 side 6 har opplyst at inhabilitet var fremmet som ledd i anke til Høyesterett i støtteskriv av 07.07.2016.

I tilsvaret viser Økokrim denne gangen til at habilitet er vurdert *som ledd i lagmannsrettens kjennelse av januar 20.01.2017*.

Det er uklart ut fra dette om Økokrim vedstår seg sine uttalelser i påtegningen av 02.11.2016, og derved at inhabilitet skal ha vært vurdert forut for den sist påankede avgjørelsen fra lagmannsretten (like ovenfor).

Er redegjørelsen slik å forstå at Økokrim er enig i at det ikke var korrekt at habilitet var vurdert som ledd i prosessen som ledet frem til Høyesteretts avgjørelse av 22.07.2016? Er Økokrim i så fall enig i at lagmannsretten i avgjørelsen av 20.01.2017 derfor uriktig bygget på at habilitet tidligere var vurdert?

- I tilsvaret opplyses det videre at Økokrim er uenig i at beviser Olav anfører han er nektet å føre gjelder spørsmål domstolen har ansett avgjørende for vurderingen av straffeskyld.

Er dette oppfatningen hos Økokrim? I så fall er Økokrim uenig med lagmannsretten som – når den så langt har nektet innhentet bevis knyttet til forholdene i Sveits – samtidig uttrykkelig har ansett at disse forholdene er avgjørende for vurderingen av spørsmålet om straffeskyld (beslutningen av 12.10.2015 side 5 nederst).

For god ordens skyld skal det her påpekes at Olav *også gjentatte ganger* fra saken startet i 2011 har anmodet om å føre beviser knyttet til spørsmål som er nært forbundet til temaer lagmannsretten har ansett å være avgjørende for vurderingen av skyldspørsmålet (se EMD-klagen vedlagt ankestøtteskrivet av 15.02.2017). Jeg sikter her til bevisene fra Saudi Arabia av betydning for vurderingen av eierskap til SAC og hva som ble ydet som ytelser for overføringene tiltalen gjelder (se eksempelvis oppstilling i ankeskriv til lagmannsretten av 15.05.2015, hvor også anmodninger forut for tingrettens behandling er omfattet)

* * * * *

I Økokrims påtegning av 13.10.2014 erklærer Maria Bache Dahl følgende:

«Hans Eirik Olav er etter det ØKOKRIM er kjent med, ikke under etterforskning i Sveits.»

Disse opplysningene viser seg nå å være klart uriktige, noe jeg vil vende tilbake til og utdype i varslet tilsvaret som ledd i redegjørelsen for ankegrunnen vedrørende dobbeltstraff.

De uriktige opplysningene leder til at også Oslo tingrett i etterkant av referert beslutning av 13.10.2014 har behandlet begjæring om utsettelse og etterforskningskritt rettet mot blant annet Sveits på sviktende / uriktig grunnlag.

De uriktige opplysningene (sviktende premisser for rettens vurdering av opplysning av saken) og den utveksling av opplysninger som først nå er avdekket etterlater følgende spørsmål som kreves besvart:

- Når og på hvilket konkret grunnlag ble Økokrim gjort kjent med at det forelå forfølgning av Olav i Sveits også i perioden som vedvarte frem til sensommeren 2015 slik statsadvokat Mascotto nå har opplyst?

Når det gjelder fremlagt korrespondanse (28.02.2017 og 06.03.2017 hhv dok 09.137 og 10,194) bes det opplyst om det har vært ytterligere kontakt mellom Økokrim og sveitsisk påtalemyndighet rundt besvarelsen av de spørsmål Økokrim har stilt eller andre forhold knyttet til fremlagt korrespondanse?

Olav ønsker at korrespondansen i original gjøres tilgjengelig for utlån og gjennomgang på vårt kontor.

* * * * *

I skrivet av 16.03.2017 er det vist til at det sentrale vitnet Hans Olav Eldring ikke har hatt status som siktet.

I skrivet av 08.03.2017 ble det imidlertid bedt avklart om Eldring har hatt annen status enn vitne i en eller begge av de to sakene (den norske og sveitsiske saken).

Med andre ord: Har Økokrim kjennskap til om Eldring har vært under straffefølgning?

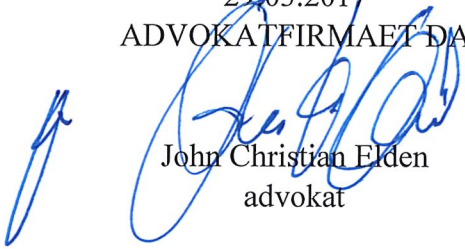
Påtalemyndigheten har videre ikke besvart hvorvidt den har kjennskap til om Eldring har vært tilbudt eller ydet mildere strafferettslig behandling som ledd i at han avgir forklaring?

Dette er av betydning å få avklart idet Eldring sitt vitneprov som kontaktpunkt mellom Profilgest og Olav / Lekarz står særst sentralt i saken (sakens avgjørende temaer for vurderingen av straffeskyld etter rettens syn, se ovenfor) .

Olav, forsvaret og ikke minst retten har krav på å få avklart disse forholdene.

29.03.2017

ADVOKATFIRMAET DA

John Christian Elden
advokat

Kopi: Høyesterett, Borgarting lagmannsrett.

John Christian Elden
Postboks 6684 St. Olavs plass
0129 OSLO

<i>Deres referanse</i>	<i>Vår referanse</i>	<i>Dato</i>	<i>Dok.nr.</i>
	11665568 62/11-60	30.03.2017	10,397

Hans Eirik Olav - henvendelse til ØKOKRIM datert 29. mars 2017

Jeg viser til henvendelse til ØKOKRIM datert 29. mars 2017 vedrørende Hans Eirik Olav, f. 30.06.1956.

Den verserende prosessen knyttet til domfellelsen av Hans Eirik Olav gjelder anke over Borgarting lagmannsretts beslutning av 20. januar 2017 om ikke å ta til følge omgjøringsbegjæring rettet mot lagmannsrettens beslutning av 3. juni 2017, hvor lagmannsretten besluttet ikke å omgjøre beslutningen av 12. oktober 2015, hvor Olavs anke over tingrettens dom av 12. januar 2015 ble nektet fremmet. Anken som Høyesteretts ankeutvalg nå skal ta stilling til gjelder lagmannsrettens saksbehandling, jf. strpl § 321 sjette ledd.

Hensyntatt ankeutvalgets begrensede kompetanse ved behandlingen av ovennevnte anke, nøyer påtalemyndigheten seg med å vise til tidligere inngitte påtegninger hva gjelder ØKOKRIMs oppfatning av de rettslige og faktiske bevisemaene som ville vært aktuelle ved en ny realitetsprøving av straffespørsmålene i saken. Som kjent har lagmannsretten nektet fremmet Olavs anke over realiteten i beslutninger av 12. oktober 2015 og 16. september 2016.

Når det gjelder anmodningen om opplysninger om det har vært ytterligere kontakt mellom ØKOKRIM og sveitsisk påtalemyndighet, vises til sakens dokumenter, som forsvarer har innsyn i.

Med hilsen

Maria Bache Dahl
Politiadvokat